

การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

นางสาวชารินี จ้องสุวรรณ

44524865

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา 215481 การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์
ภาควิชานิเทศศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ปีการศึกษา 2 / /2546

หัวข้อ การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับ
ทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย จังหวัดชลบุรี
โดย นางสาวชารินี จ้องสุวรรณ
ภาควิชา นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุธิดา ชีโนดม

ภาควิชา นิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
อนุมัติให้งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา 215481 การวิจัยเพื่อการประชา
สัมพันธ์

คณะกรรมการสอบงานวิจัย

.....
(อาจารย์สุธิดา ชีโนดม)

.....
(อาจารย์ประเสริฐ ช่วยแก้ว)

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยพิจารณาจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศ ซึ่งนับวันจะยังมีปัญหามากขึ้น จึงเป็นแรงจูงใจในการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความวิริยะอุตสาหะ พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำและการดูแลเอาใจใส่อย่างดีจาก อาจารย์สุธิดา ชีโนคม อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการชี้แนะ เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์และถูกต้องยิ่งขึ้น และอาจารย์ประเสริฐ ช่วยแก้ว ที่คอยให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยทำให้งานวิจัยสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาในน้ำใจที่เอื้ออาทรและให้การช่วยเหลือมาโดยตลอด ขอขอบคุณมณัญญา เย็นสุดใจ และอัญชลี แนบเซย ที่ได้ให้การช่วยเหลือและแนะนำอย่างดีมาตลอด พร้อมทั้งขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ที่ได้ให้กำลังใจในยามที่ท้อแท้และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยทราบซึ่งในความกรุณาของทุกๆ ท่าน หวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของผู้ที่สนใจต่อไป และขอมอบความดีทั้งหมดนี้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน ขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวชารินี จ้องสุวรรณ

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับนิตยสารสตรีของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องของข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ นิตยสารสตรีที่มีเนื้อหาทางเพศและทัศนคติที่มีต่อค่านิยมเรื่องเพศ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi - Square) ซึ่งผลการวิจัยเป็นดังนี้

ลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศในอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศแตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างนิติตั้ง 7 คณะ ที่มีคณะ อายุ ศาสนา รายได้ ผลให้การเปิดรับเรื่องเพศในอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างนิติตั้ง 7 คณะ ที่มีคณะ อายุ ศาสนา รายได้ ผลให้การเปิดรับเรื่องเพศในอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน

ระดับทัศนคติที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศแตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างนิติตั้ง 7 คณะ ที่มีคณะ อายุ ศาสนา รายได้ ผลให้การเปิดรับเรื่องเพศในอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน

ปัจจุบันนี้มีสื่อช่วยมากมาย นิตยสารเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่สามารถหาดูได้โดยทั่วไปและจากผลการวิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการอ่านนิตยสารสตรีเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นสมัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับเพศมากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะหามาตรการในการแก้ไขปัญหานี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาการที่วัยรุ่นปัจจุบันนี้โดยเฉพาะผู้หญิงไม่สนใจเรื่องรักนวลสงวนตัว อันจะมีปัญหาตามมาผู้หญิงอาจจะตั้งครรภ์ก่อนเวลาอันสมควร

จากปัญหาดังกล่าว นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจะมีการจัดการสัมมนาเพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ให้ความรู้เพื่อที่นิติตจะได้อ่านอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ควรจะมีกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการแสดงออก นิติตจะได้หันมาสนใจด้านอื่นที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเองแทนการดูสื่อช่วยทางทางเพศ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
คำนิยามศัพท์.....	4
สมมติฐาน.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5

บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	15
แนวคิดเรื่องเพศศึกษา.....	19
เรื่องเพศในนิตยสาร.....	20
แนวทางในการนำเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษา.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
หลักเกณฑ์การให้คะแนน.....	30
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....34

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....42

บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....67

อภิปรายผลการวิจัย.....68

ข้อเสนอแนะทั่วไป.....72

ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....72

บรรณานุกรม

ภาคผนวก (แบบสอบถาม)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

สารบัญญัตินิตยสาร

ตารางที่	หน้า
1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ.....	34
2. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	35
3. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา.....	35
4. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	36
5. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามการอ่านนิตยสาร.....	37
6. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ.....	37
7. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามลักษณะการเปิดรับนิตยสาร.....	38
8. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามการเลือกอ่านตามสถานที่.....	38
9. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามชนิดนิตยสารที่ท่านเลือกอ่าน.....	39
10. การเปิดรับสื่อ นิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามเหตุผลที่ท่านเลือกอ่าน.....	40
11.ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	41
12.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของแต่ละ คณะกับการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี.....	42
13.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านอายุกับ ระดับการเปิดรับเรื่องเพศ ในการอ่านนิตยสารสตรี.....	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านศาสนากับ ระดับการเปิดรับเรื่องเพศ ในการอ่านนิตยสารสตรี.....	44
15. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านรายได้กับ ระดับการเปิดรับเรื่องเพศ ในการอ่านนิตยสารสตรี.....	45
16. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา.....	46
17. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง.....	47
18. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์.....	48
19. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา.....	49
20. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อแก้ความเหงา.....	50
21. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง.....	51
22. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อพักผ่อนอารมณ์.....	52
23. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา.....	53
24. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา.....	54
25. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง.....	55
26. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อพักผ่อนอารมณ์.....	56

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
27. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อความรู้เพศศึกษา.....	59
28.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา.....	60
29.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อ ไปพุดคุยกับเพื่อนฝูง.....	61
30.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์.....	62
31. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อ ความรู้เพศศึกษา.....	63
32. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านคณะกับระดับ ทัศนคติในเรื่องเพศ.....	64
33.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านอายุกับระดับ ทัศนคติในเรื่องเพศ.....	65
34.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านศาสนากับระดับ ทัศนคติในเรื่องเพศ.....	66
35.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านรายได้กับระดับ ทัศนคติในเรื่องเพศ.....	67
36.เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับทัศนคติกับการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์อย่างหนึ่ง ซึ่งมีกำเนิดและวิวัฒนาการอันยาวนาน ทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความบันเทิงรวมทั้งให้บริการทางด้านโฆษณาต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นิตยสารประเภทต่างๆ เกิดขึ้น มีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน (นิสาชล กาญจนพิชิต , 2544)

นิตยสารมีลักษณะที่ผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์และหนังสือ คือ มีคอลัมน์ที่เกี่ยวกับข่าวสารความบันเทิง มีบทความแสดงความคิดเห็นและมีโฆษณา เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ แต่ก็มี การนำเสนอเนื้อหาที่เจาะลึก และรายละเอียดที่ให้ความรู้แก่ผู้อ่านคล้ายหนังสือ ดังนั้นนิตยสารจึงเสนอเรื่องราวที่มีความทันสมัยมากกว่าหนังสือ ส่วนความละเอียดของเนื้อหาแม้จะไม่มากเท่ากับหนังสือ แต่ก็นับว่ามากกว่าหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีเวลาเตรียมต้นฉบับได้น้อยกว่านิตยสาร จึงมีความ กงทนในด้านเนื้อหามากกว่าหนังสือพิมพ์ (นิสาชล กาญจนพิชิต , 2544)

ปัจจุบันเทคโนโลยีทุกด้าน ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง นวัตกรรมใหม่ถูกคิดค้น เพื่อตอบสนองความต้องการข่าวสารข้อมูลของมนุษย์ ความรวดเร็วและความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารเป็น ปัจจัยหลักในการเลือกรับสื่อของมนุษย์ในสังคม เพราะสื่อดังกล่าวสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อ การดำรงชีพ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือ เรื่องเพศ ข้อมลล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทุก วันนี้มนุษย์เรายู่ร่วมกันด้วยกรอบของวัฒนธรรมและวิถีทางการเมือง มีสื่อมวลชนเป็นตัวเชื่อม ที่จะนำข่าวสารต่างๆ ไปยังประชาชนอย่างทั่วถึง สื่อมวลชนจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการ หนึ่งของสังคม (นิสาชล กาญจนพิชิต , 2544)

เรื่องเพศมีบทบาทสำคัญ ตลอดเวลาที่โลกวิวัฒนาการมาตามลำดับนั้น เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปว่าเรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เพราะเป็นเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับการตอบสนองสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความ สุขความพอใจของมนุษย์ แม้ ว่าในปัจจุบันความคิด ความเชื่อและการรับรู้ในเรื่องต่างๆของสังคมได้ก้าวหน้าเป็นไปในทางที่ถูก ต้อง มีเหตุมีผลมากขึ้น เช่น ทศนะของชายหญิง แต่ดูเหมือนว่าความคิด ความเข้าใจในเรื่องเพศ ของคนในสังคมยังไม่ถูกต้อง เพราะยังมีความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสมควรปกปิด ทำให้มี ปัญหา เรื่องเพศอย่างรุนแรงในวัยรุ่น ได้แก่ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์นอก สมรส รวมถึงการทำแท้ง

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอาจมีผลมาจากการที่เด็กวัยรุ่นพยายามที่จะแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆที่มีมากมายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิดีโอเทป ภาพยนตร์ หนังสือ เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ หรืออาจในรูปของโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ค่านิยมเกี่ยวกับการรักษาพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของหญิงไทยสมัยก่อน ดังนั้นการอบรมคุณแลบุตรสาวของคนไทยในยุคนั้น จึงมุ่งเน้นให้ละอายต่อการมีเพศสัมพันธ์เชิงชู้สาว ผู้ใหญ่จึงต้องสอนบุตรสาวให้ภูมิใจในศักดิ์ศรีความบริสุทธิ์ และคอยระวังมิให้มีสิ่งใดมาทำให้บุตรสาวของตนมีจิตใจไม่สงบ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของวงศ์ตระกูลภายหลัง

อย่างไรก็ตาม การเสนอค่านิยมและทัศนคติทางเพศในสื่อแต่ละประเภท ย่อมแตกต่างกันตามลักษณะและข้อจำกัดของสื่อเหล่านั้นๆ สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่เป็นสื่อที่สามารถให้รายละเอียดในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์หรือวิทยุ เพราะไม่มีข้อจำกัดในการเซ็นเซอร์มากนัก การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อสิ่งพิมพ์จึงชัดเจนกว่าและสามารถหยิบยกขึ้นมาศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง

ความหลากหลายของกลุ่มผู้อ่านทำให้เนื้อหาในนิตยสารแต่ละเล่มหลากหลายประเภทแตกต่างกันไป เช่น ถ้าเป็นผู้หญิงวัยสาว เนื้อหาของนิตยสารจะเสนอทัศนคติทางเพศเน้นไปในทางอนุรักษนิยม นอกเหนือจากนั้นเป็นเรื่องทั่วไป อาทิ การทำอาหาร การดูแลรักษาบ้าน บทสัมภาษณ์ และนวนิยายจำนวนมาก รวมทั้งคอลัมน์ตอบปัญหาเพศหรือปัญหาความรักและปัญหาทั่วไปของผู้หญิง

ด้วยลักษณะดังกล่าว ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของคนไทย ทำให้พฤติกรรมการรับรู้และยอมรับเรื่องราวต่างๆได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย รวมทั้งเรื่องราวทางเพศก็ได้รับการยอมรับมากขึ้น จนถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นกิจกรรมทางธรรมชาติของมนุษย์

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้แนวโน้มการยอมรับเรื่องเพศของผู้หญิงจะมีมากขึ้น แต่ค่านิยมและทัศนคติทางเพศของสังคมไทยยังมีอยู่ สังคมไทยยังมองเรื่องเหล่านี้ว่าไม่สมควรนำมาเสนอต่อสาธารณชน โดยเฉพาะจากสื่อต่างๆ เช่น วิดีโอเทป ภาพยนตร์ เป็นตัวสะท้อนทัศนคติและค่านิยมทางเพศในสังคม ซึ่งขัดกับการที่สื่อประเภทนิตยสารสตรีที่เสนอเนื้อหาทางเพศได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกขณะ

ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารหัวต่างประเทศทั้งสามฉบับอันได้แก่ คอสโมโพลิแทน แอล และคลีโอ รวมทั้งนิตยสารของไทยอีกหนึ่งฉบับคือ อิมเมจ เนื่องจากนิตยสารทั้งสี่ฉบับนี้มีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในลักษณะที่แตกต่างกัน

ด้วยแนวความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมตะวันตกเช่นนี้ จึงมีนิตยสารสตรีที่ทันสมัยโดยเฉพาะสำหรับวัยรุ่น มีทั้งนิตยสารที่ซื้อหัวมาจากต่างประเทศ ซึ่งในนิตยสารเหล่านี้มักจะนำเสนอเนื้อหาทางเพศในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นคอลัมน์ตอบปัญหาหรือนำเสนอกลวิธีในการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้ง รวมทั้งมีแฟชั่นการแต่งกายที่หือหาวเปิดเผยเรื่อร่ามากกว่าปกติ

นิตยสารคลีโอนำเสนอเนื้อหาทางเพศในแนวสนุกสนาน และไม่แรงมากนัก “ยอมรับเถอะว่าไม่มีใครต้องการผู้ชายที่เป็นเจ้าของเครื่องเคราขนาดเท่าหัดต้นกระฉิว แต่ถ้าเราใส่ใจเรื่องขนาดจริงๆแล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าขนาดของเขาเล็กเกินไป หรือเป็นเราเองที่มีห้องหับโอฬารเกินพอดี?...” (มีนาคม : 2545)

นิตยสารแอลนำเสนอเนื้อหาทางเพศค่อนข้างเคร่งครึมไม่หือหาว “...จริงๆแล้วผู้ชาย มองอวัยวะเพศของตัวเองอย่างไร และทำให้มันมีอิทธิพลใดต่อโลกทั้งใบและต่อหญิงสาวทั้งหลาย พวกเขามีใจหรือไม่ และยังคงเก็บความทรงจำแสนประทับใจกับความตื่นเต้นเร้าใจครั้งแรกๆได้หรือไม่” (พฤศจิกายน : 2544)

นิตยสารคอสโมโพลิแทน เมื่อเปรียบเทียบกับนิตยสารอีกสองฉบับข้างต้น การนำเสนอเรื่องเพศของคอสโมโพลิแทนจึงหือหาวและโจ่งแจ้งที่สุด “.....การฝึกตนเองให้เลิกทำตามความปรารถนาที่จะเอาใจเขาเช่นนี้ ทำให้คุณสามารถจดจ่อได้อย่างเต็มที่ กับความรู้สึกที่มีของเขาดูได้อยู่บนเนื้อหนังของคุณ สิ่งที่เขากระซิบใส่หูคุณ ช่วงเวลาอันแสนเสียวซ่าของการรुकล้าภายใน และความเร้าใจของทุกจังหวะของการรुकล้า” (กุมภาพันธ์ : 2545)

ส่วนนิตยสารอิมเมจเป็นนิตยสารภาษาไทยเพียงฉบับเดียวที่นำมาศึกษา เนื่องจากนำเสนอเรื่องเพศในแง่มุมของรักร่วมเพศอย่างชัดเจน โดดเด่นจากนิตยสารฉบับอื่นๆ

“เลสเบียนสอนรัก - ผู้ชายส่วนใหญ่มักคิดเข้าข้างตัวเองว่า “เจ้าเจ้ง” ในเรื่องบนเตียง ทั้งที่ในโลกแห่งความเป็นจริงแล้วหนุ่มๆไม่น้อยที่ด้อยคุณภาพ และเข้าใจผิดๆว่า คู่นอนของตนเองชอบอะไร มันก็เลยไม่ใช่เรื่องแปลก ที่ผู้หญิงจำนวนไม่น้อยจะปั่นใจรักหญิงด้วยกัน” (เมษายน : 2544)

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การอยู่กินกันเฉยๆโดยไม่มีพิธีแต่งงาน การคบผู้ชายมากหน้าหลายตาเพื่อเอาไว้เป็นตัวเลือก วิธีมัดใจชายด้วยการใช้เพศสัมพันธ์ กลเม็ดการเพินหาคู่ล้วนแต่เป็นวิธีชักนำให้วัยรุ่นมีเสรีในเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่มีการนำเสนอให้ผู้หญิงรักนวลสงวนตัวใดๆทั้งสิ้น หากผู้หญิงไทยเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่เผยแพร่อยู่ในนิตยสารเหล่านี้ ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ทั้งที่อยู่ไวยไม่เหมาะสมที่จะเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ หรืออยู่ในวัยผู้ใหญ่แล้วก็ตาม เรื่องที่ผิดศีลธรรมของ

สังคมไทยเช่นนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง หากพลาคพลังไม่ป้องกัน หรือไม่รู้จักยับยั้ง
 ชั่งใจ ทำให้คุณค่าความเป็นกุลสตรีไทยสูญสิ้นไป

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับ
 ทักษะคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีในปัจจุบัน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็น
 ประโยชน์ต่อการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อ นิตยสาร และมีประสิทธิภาพต่อความ
 ต้องการและความสนใจของกลุ่มเป้าหมายนิสิตนักศึกษาเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อประเภทนิตยสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัย

บูรพา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 - 4 ที่กำลังศึกษาใน 7
 คณะ คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะพยาบาล
 ศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 200
 คน

คำนิยามศัพท์

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความต้องการ หรือแรงจูงใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 ซึ่งมาจากความสนใจ การรับรู้การเข้าใจ

ทัศนคติ หมายถึง การรับรู้ พฤติกรรม ค่านิยม และหลักการต่างเป็นผลของทัศนคติ
 บุคคลที่มีผลต่อการอ่านนิตยสาร ที่มีทัศนคติแตกต่างกันย่อมมีความต้องการแตกต่างกัน คนที่มี
 ทัศนคติแตกต่างกันมักจะมีความคิดเห็นต่างกันด้วย

การอ่าน หมายถึง ลักษณะการอ่านนิตยสารนั้นๆ ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงจุดประสงค์
 ของการใช้สื่อ ประกอบด้วย การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสารความรู้ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์ เช่น
 ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนานเร้าใจ ความตื่นเต้น เป็นต้น

นิตยสารสตรี หมายถึง นิตยสารผู้หญิงสำหรับสาวทันสมัย ซึ่งมีวางขายตามแผง
 หนังสือทั่วไป แต่จะแตกต่างจากนิตยสารผู้หญิงธรรมดา คือ เนื้อหาของนิตยสารผู้หญิงประเภทนี้

เน้นหนักไปในทางเรื่องราวที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือการคบหาระหว่างเพศ รวมทั้งเพศเดียวกันด้วย

ค่านิยม หมายถึง ความเชื่อ ท่าทีความรู้สึก และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง ระดับความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อเรื่องเพศ ซึ่งจะเป็นในทางบวก หรือในทางลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับความรู้สึกทัศนคติของบุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังลึกกลึกลอย ซึ่งทัศนคติและความรู้สึกของบุคคลในงานวิจัยนี้จะหมายถึงเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องเพศต่างๆ ไป รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์

เนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ เนื้อหาดังกล่าวรวมถึงการปฏิบัติตัวทั้งในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์ทางเพศ และข้อเสนอแนะให้นำไปปฏิบัติอย่างเปิดเผย

สมมุติฐาน

1. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีผลทำให้การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรีต่างกัน
2. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ต่างกัน
3. ระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติเรื่องเพศจากสื่อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับการรณรงค์ ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมให้มีการแก้ไขนิตยสารเหล่านี้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม และขัดกับจารีตประเพณีที่ดีงาม
2. เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการจัดอบรมให้ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับวัยของวัยรุ่นไทย

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ได้มีการศึกษาถึงทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
4. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
5. แนวคิดเรื่องเพศศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

พฤติกรรม的开รับข่าวสารเป็นแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลือกรับสื่อ เมอร์ริลล์และโลเวนสไตน์ ได้สรุปว่า มีปัจจัยหลายประการที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มีการใช้สื่อ ดังนี้ (อ้างถึงใน ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ , 2544)

1. ความเหงา ด้วยเหตุผลที่ว่า โดยปกติคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพัง เพราะจะเกิดความรู้สึกสับสน วิตกกังวล หวาดกลัว และการเมินเฉยจากสังคม คนเราจึงมีการรวมกลุ่มกันอยู่ เพื่อสังสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวยให้ แต่ถ้าไม่สามารถจะติดต่อสังสรรค์กับผู้อื่นได้โดยตรง คนเราก็จะอยู่กับสื่อต่างๆที่ใช้ในการสื่อสาร และแท้จริงแล้วคนบางคนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าสื่อบุคคลด้วยซ้ำ เพราะสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ดี ไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือทางสังคมแก่ผู้รับ
2. ความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐานของมนุษย์ คนเราอยากรู้อยากเห็นตั้งแต่สิ่งใกล้ตัว จนกระทั่งสิ่งที่ไกลตัวออกไปตามลำดับ ทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ ความคิดหรือการกระทำต่างๆของผู้อื่น ซึ่งสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการในสิ่งเหล่านี้ได้ดีที่สุด
3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง เพราะมนุษย์ต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ทั้งเพื่อเสริมสร้างบารมีของตนเอง เพื่อให้ได้รับความสะดวกสบาย หรือเพื่อความบันเทิงสนุกสนาน ซึ่งข่าวสารเหล่านี้ว่าจะประโยชน์ทาง

ด้านไหน ก็ล้วนแล้วแต่จะสามารถหาได้จากสื่อมวลชน วิลเบอร์ แชรรมม์ ได้ให้หลักทั่วไปอันเป็นเหตุผลของการเลือกว่า คนย่อมจะเลือกสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด และได้รับประโยชน์ตอบแทนดีที่สุด โดยผู้รับสารมักจะแสวงหาข่าวสารที่มาสสนับสนุนความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนแล้ว รวมทั้งอคติของตนเองอย่างไม่รู้ตัวเสมอ ดังนั้น ผู้รับสารจึงแสวงหาข่าวสารที่สอดคล้องกับท่าทีทางจิตใจที่มีอยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว ข่าวสารที่แสวงหาจึงจะไม่เป็นข่าวสารที่ขัดแย้งกับความเชื่อของตน

4. “ลักษณะเฉพาะ” ของสื่อมวลชนโดยทั่วไป เนื่องจากสื่อมวลชนแต่ละอย่างมีลักษณะเฉพาะตัวที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหา และที่ได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ดังนั้นผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่สนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ เช่น หนังสือพิมพ์ มีลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือ ให้ข่าวสารละเอียด ราคาถูก และสามารถนำติดตัวได้สะดวก เป็นสิ่งแสดงสถานภาพทางสังคมและเป็นการสัมผัสกับบุคคลภายนอก

ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัยและพฤติกรรมบางอย่างได้ โดยที่การเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนที่แตกต่างกันออกไป แคลปเปอร์ ได้แบ่งขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้ (อ้างถึงใน ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูริย์ , 2544)

1. การเลือกเปิดรับ เป็นการเลือกช่องทางการสื่อสารของมนุษย์ ทักษะและความชำนาญในการรับรู้และการเข้าใจข่าวสารของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน มากคนถนัดที่จะเขียนมากกว่าพูด หรือบางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่าน สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดในการเลือกเปิดรับหรือใช้สื่อของมนุษย์
2. การเลือกให้ความสนใจ ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็นความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า Cognitive Dissonance ฉะนั้น การลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ก็ต้องแสวงหาข่าวสาร หรือเลือกสรรเฉพาะข่าวที่สอดคล้องกับความคิดของตน
3. การเลือกรับรู้และตีความสารจะเลือกรับรู้ และตีความข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ทัศนคติ ความต้องการ ความหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะ

อารมณ์ ในขณะที่นั้น ฉะนั้นในบางครั้งผู้รับสารอาจจะบิดเบือนข่าวสาร เพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนเองด้วย

4. การเลือกจดจำ เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความต้องการ ทัศนคติของตนเอง และจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจหรือเรื่องที่ขัดแย้งเรื่องที่ขัดกับความคิดเห็นของตนเองได้ง่าย ดังนั้น นิติ หรือความเชื่อของผู้รับสารมั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

สำหรับเหตุผลที่มนุษย์เลือกสนใจรับข่าวสารอย่างไรนั้น นักวิชาการหลายท่าน เช่น ไพรด์สัน ไรเลย์ และฟลาวเวอร์แมน มีความเห็นตรงกันว่า แรงจูงใจที่ต้องการที่จะเป็นที่จะเป็นที่ยอมรับในสมาชิกของสังคม จะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจในการเลือกรับข่าวสารของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป เนื่องจากแต่ละบุคคลมีการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากแต่ละคนมีความรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันในการหล่อหลอมความคิด ความรู้สึก ความเชื่อมั่น และความต้องการที่จะมีส่วนร่วมสร้างแรงจูงใจ ขณะเดียวกันสภาพทางสังคมก็เป็นตัวเร่งให้บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อ

เดอร์เฟลอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีกลุ่มสังคม ว่าประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน เช่น การเปิดรับสื่อมวลชน ความชอบสื่อประเภทต่างๆ เป็นต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

นิตยสาร (Magazine) มีรากศัพท์ภาษาอารบิก หมายถึง ร้าน คลังสินค้า หรือห้างสรรพสินค้า ซึ่งความหมายดังกล่าวได้ให้ความหมายกับนิตยสารในด้านของการเป็นที่รวมของแหล่งข่าวสารหลายๆประเภท ที่มีความแตกต่างกันออกไป(ดรุณี หิรัญรักษ์ , 2530)

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า “นิตยสาร” ไว้หลายท่าน อาทิ

เดวิดสัน (Davidson) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า หมายถึง วารสารสำหรับผู้อ่านทั่วไปที่มีบทความเรื่องราวต่างๆซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหลายคน ส่วนมากมักจะเป็นเรื่องอ่านเล่น นวนิยาย และคำประพันธ์ ความหมายเดิมของนิตยสารคือ สังเขปข่าว และเรื่องเบ็ดเตล็ดจากหนังสือและนิตยสารต่างๆไม่มีเรื่องราวของสมาคมใดสมาคมหนึ่ง และพิมพ์ขึ้นเพื่อความบันเทิง(ดรุณี หิรัญรักษ์ , 2530)

ฮิวดิก (Hildick) ได้ให้ความหมายว่า นิตยสารเป็นแหล่งรวมของบทความหรือเรื่องราวต่างๆซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหลายคน และมีกำหนดออกตามวาระ(ดรุณี หิรัญรักษ์ , 2530)

จากคำจำกัดความต่างๆเหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่า “นิตยสาร” หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นระยะเวลาแน่นอน อาจเป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน ราย 2 เดือน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง เช่น บทความต่างๆ โดยผู้เขียนหลายคน บทความสัมภาษณ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทความต่างๆ และโฆษณา เป็นต้น

นิตยสารแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆได้ 3 ประเภท คือ(ครุณี หิรัญรักษ์ , 2530)

1. นิตยสารทั่วไป (General or Consumer Magazines)

เป็นนิตยสารที่มีจำนวนจำหน่ายสูงสุด เพราะเป็นนิตยสารที่คนทั่วไปให้ความสนใจ นิตยสารประเภทนี้มีจำหน่ายมากที่สุดในท้องตลาด ส่วนใหญ่แล้วนิตยสารประเภทนี้จะมีผู้จัดทำหลายฝ่าย เนื่องจากนิตยสารมีหลายรสและหลายเนื้อหาในฉบับเดียวกัน ส่วนใหญ่นิตยสารเหล่านี้มักจะมุ่งให้ความบันเทิงและความรู้ในด้านต่าง

2. นิตยสารวงการธุรกิจ (Business Publications)

เป็นนิตยสารที่ตีพิมพ์ขึ้นมา เพื่อมุ่งให้ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม หรือผู้อยู่ในอาชีพต่างๆได้อ่าน และเข้าใจถึงสถานะและสถานการณ์ทางด้านวงการธุรกิจด้านต่างๆ นิตยสารประเภทนี้ในเมืองไทยมีไม่มาก ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรมในยุโรป ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา ซึ่งประชาชนให้ความสนใจ

3. นิตยสารสมาคม (Association Magazines)

เป็นนิตยสารที่จัดทำโดยสมาคมต่างๆที่มีจุดประสงค์จะเผยแพร่ในระหว่างหมู่สมาชิกด้วยกัน นิตยสารประเภทนี้มักจัดทำโดยผู้ที่สมัครใจและไม่ได้หวังเงินตอบแทน เนื้อหาภายในเล่มจะเป็นเรื่องราวหรือบทความที่เกี่ยวข้องกับสมาคมในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างสมาชิกด้วยกัน และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกต่อสมาชิก กลุ่มผู้ที่จัดทำมักเป็นผู้ที่สมัครใจ และมักไม่ได้ค่าตอบแทน ส่วนใหญ่นิตยสารเหล่านี้มีกำหนดออกเป็นรายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน และรายเดือน เป็นต้น เงินทุนที่ใช้ในการจัดทำส่วนใหญ่มาจากการอุปถัมภ์และช่วยเหลือจากสมาชิกหรือองค์กรต่างๆ หรือจากค่าสมาชิกของสมาคม

จะเห็นได้ว่านิตยสารผู้หญิงจัดอยู่ในประเภทนิตยสารทั่วไป ซึ่งปัจจุบันมีอยู่มากมายในท้องตลาด นิตยสารผู้หญิงอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้ (อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต , 2529)

1. ประเภทแม่บ้านแม่เรือน นอกจากนวนิยายที่ให้ความบันเทิงเป็นหลักแล้ว จะเสนอเนื้อหาเป็นเรื่องการทำอาหาร เย็บปักถักร้อย การจัดบ้าน ฯลฯ เกี่ยวกับผู้หญิง ได้แก่ แม่บ้าน เย็บปักถักร้อย แม่บ้านทันสมัย ฯลฯ

2. ประเภทสาวสมัยใหม่ที่มีการศึกษา นอกจากนวนิยาย จะเสนอบทความ สารคดีหรือบทสัมภาษณ์ ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่ให้ความรู้และความคิดเห็นที่ทันสมัยในแง่ของสตรี ได้แก่ คินัน แพรว ฯลฯ
3. ประเภทสาวใหญ่และกึ่งแม่บ้าน คือเสนอทั้งความรู้ บทความเกี่ยวกับสตรีและความรู้ของแม่บ้านการเรือนด้วย ได้แก่ ขวัญเรือน หุญไทย กุลสตรี ฯลฯ
4. ประเภทแม่และเด็ก เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กและเรื่องของสตรีในแง่ต่างๆ ได้แก่ แม่และเด็ก รักลูก ฯลฯ
5. ประเภทแฟชั่นและศิลปะการแต่งกาย จะเน้นเนื้อหาด้านแฟชั่น การออกแบบเสื้อผ้าออกแบบผม การแต่งกาย รวมทั้งบทความและความคิดเห็นที่ทันสมัยในด้านนี้ ได้แก่ แฟชั่นรีวิว ฯลฯ
6. ประเภทสาววัยรุ่น จะเน้นเฉพาะเรื่องที่วัยรุ่นสนใจ เช่น การคบเพื่อน การแต่งกาย บทความและอื่นๆ ได้แก่ เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ เธอกับฉัน ฯลฯ
7. ประเภทวิชาการของสตรี เนื้อหาจะเป็นวิชาการโดยเฉพาะ ไม่เป็นนวนิยายหรือบันเทิงอื่นๆ หากมีบ้างก็เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ มีเรื่องราวในปัจจุบันของสตรีในด้านต่างๆ มักออกโดยสมาคมหรือองค์กรของสตรี เช่น ข่าวก่อนหญิง ฯลฯ
8. ประเภทผู้หญิงทั่วไป เสนอแต่ความบันเทิง มีนวนิยายเกือบทั้งหมด มีบทความและสารคดีน้อยมาก เช่น สกุลไทย บางกอกแสดควร์ ฯลฯ

คำนิยามและทัศนคติทางเพศในนิตยสารผู้หญิง โดยแบ่งประเภทนิตยสารผู้หญิง ตามลักษณะการกำหนดเนื้อหา ดังนี้ (จิตราพร ธรรมสารสุนทร , 2538)

1. นิตยสารผู้หญิงที่เสนอเนื้อหาหลักเพียงประเด็นเดียว หมายถึง นิตยสารหลักที่มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นผู้หญิง และมีเนื้อหาที่น่าเสนอในนิตยสารเล่มนั้นๆ เพียงประเด็นเดียว และนำประเด็นหลักเป็นจุดขายของนิตยสารเล่มนั้น เช่น นิตยสารเพื่อนำการทำอาหาร การเลี้ยงดูบุตร การฝีมือ แฟชั่นการแต่งกาย นวนิยาย ฯลฯ อาจมีส่วนประกอบอื่นๆ ด้วยแต่เป็นส่วนน้อย เช่น สารคดี บทความ นิยาย เรื่องสั้น นิตยสารประเภทนี้บางครั้งสามารถทราบได้จากชื่อเรื่องว่าเป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร เช่น นิตยสารแม่บ้าน นิตยสารแฟชั่นรีวิว นิตยสารแม่และเด็ก แต่บางเล่มไม่ได้ตั้งชื่อตามเนื้อหาหลักของนิตยสารเล่มนั้น ได้แก่ สกุลไทย บางกอกแสดควร์ ซึ่งเสนอนวนิยายเป็นหลัก

2. นิตยสารผู้หญิงต่างๆ ไป เสนอเนื้อหาหลากหลาย ไม่ได้เจาะจงประเด็นใดประเด็นเดียว อย่างนิตยสารในข้อ 1 เนื้อหาที่น่าเสนอเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับผู้หญิงทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นสาระหรือบันเทิง เช่น แฟชั่น บทความสัมภาษณ์ เสริมสวย ตอบปัญหาหาค่า นวนิยาย เป็นต้น

นิตยสารประเภทนี้สามารถจัดกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะการนำเสนอเนื้อหาและกลุ่มผู้อ่านดังนี้

2.1 นิตยสารผู้หญิงสำหรับผู้หญิงวัยสาวขึ้นไป หรือสาวกึ่งแม่บ้าน นำเสนอเนื้อหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ซึ่งมีทั้งสาระและบันเทิง โดยที่ค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศจะหนักไปในทางอนุรักษนิยม เนื้อหาต่างๆที่มีอยู่ในฉบับจะเป็นเรื่องทั่วไปที่เหมาะสมกับแม่บ้าน หรือผู้หญิงที่เลยวัยสาวขึ้นไป เช่น การทำอาหาร การดูแลรักษาบ้าน บทสัมภาษณ์คนที่มีชื่อเสียง ตอบปัญหาต่างๆและนวนิยายซึ่งมีค่อนข้างมาก

นวนิยายเด่นๆที่มีอยู่ในนิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ ขวัญเรือน กุลสตรีหญิงไทย โดยมีนิตยสารขวัญเรือนเป็นนิตยสารที่มียอดขายสูงสุดในกลุ่มนิตยสารนี้

2.2 นิตยสารสำหรับผู้หญิงทำงาน เจาะกลุ่มเป้าหมายผู้หญิงทำงานมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ทันสมัย เนื้อหาทั่วไปจึงนำเสนอเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงทำงาน นอกบ้านที่มีภาระกิจการทำงานมากขึ้น ทั้งการงานและครอบครัว จึงเป็นนิตยสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวของผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคม เช่น การวางตัวในที่ทำงาน การพัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพ การแต่งกายและดูแลรักษาความงาม ส่วนการบ้านการเรือนมีปริมาณน้อยกว่านิตยสารกลุ่มแรก

ค่านิยมและทัศนคติทางเพศของนิตยสารกลุ่มนี้ เป็นไปตามสมัยนิยม คือ กึ่งอนุรักษนิยมตามรูปแบบวัฒนธรรมไทย ขณะเดียวกันก็ได้รับเอาความสมัยใหม่ของการดำรงชีวิตของหญิงไทยเข้ามา ทำให้ค่านิยมทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารกลุ่มนี้ มีลักษณะกลางๆคือ ไม่เป็นแบบอนุรักษนิยมจนเกินไป หรือล้ำสมัยจนเกินไป

นิตยสารฉบับเด่นๆในประเภทนี้ ได้แก่ คิฉัน แพรว ผู้หญิง เปรี๊ยะ ฯลฯ ซึ่งนิตยสารผู้หญิงในกลุ่มนี้มีมากมายหลายฉบับ โดยมีคิฉันเป็นนิตยสารที่มียอดขายสูงสุดสูสีกับนิตยสารแพรว จุดเด่นของคิฉันคือ เจาะกลุ่มผู้อ่านหญิงที่มีฐานะและทันสมัย รสนิยมดี

2.3 นิตยสารสำหรับสาวทันสมัย เป็นตัวของตัวเอง เป็นรูปแบบใหม่ของนิตยสารผู้หญิง ได้รับอิทธิพลในการนำเสนอจากนิตยสารต่างประเทศ เลียนแบบมาทั้งในเรื่องรูปเล่มและวิธีการนำเสนอ นิตยสารกลุ่มนี้ยังรวมถึงนิตยสารที่ซื้อหัวมาจากต่างประเทศ ได้แก่ แอล คอสโมโพลิแทน และคลีโอ เนื้อหาทั่วไปทันสมัยมาก โดยเฉพาะการนำเสนอในเรื่องของค่านิยมและทัศนคติทางเพศที่เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับนิตยสารกลุ่มแรก คือ ค่อนข้างเสรีในการนำเสนอความคิดเห็นต่อเรื่องเพศ

เนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสารกลุ่มนี้ที่เป็นเอกลักษณ์คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ประสบการณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังมีภาพประกอบที่เกี่ยวกับกามารมณ์ค่อนข้างมาก แฟชั่นการแต่งกายก็หวือหวามากกว่ากลุ่มอื่นๆ

นิตยสารผู้หญิงของไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ อิมเมจ มีเนื้อหาที่สะท้อนสภาพชีวิตในเมืองของผู้หญิงทันสมัย และสะท้อนค่านิยมทางเพศที่ชัดเจน ไม่มุ่งเสนอสาระทางกามารมณ์เพียงอย่างเดียว

3. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติ (Attitude) เป็นคำซึ่งมีรากกำเนิดมาจากภาษาลาตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียง และเหมาะสม และเมื่อใช้ในความหมายของคำว่า “Attitude” หมายถึง ท่าทีที่แสดงออกของคนเราที่บ่งถึงสภาพจิตใจ นอกจากนี้ยังได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ ดังนี้

ไซริส เมย์ซาค ได้นิยามความหมายของทัศนคติว่า ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับภาวะจิตใจของบุคคลที่มีต่อวัตถุ เป็นภาพของพฤติกรรมหรือส่วนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางบวกหรือทางลบต่อสถานการณ์ บุคคลหรือวัตถุ ทัศนคติเป็นแรงที่อยู่ภายใน วัดได้จากปฏิกิริยาต่อตัวกระตุ้น ทัศนคติที่เกิดจากจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและจะแสดงออกทางกายภาพ

นอร์แมน แอล มัน กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบันและข้อเสนอใดๆในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมตามแนวความคิดเห็น

กุนด์เลอ ให้ความหมายของทัศนคติว่า ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคกรอบตัวหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านแนวความคิด สถาบัน บุคคล หรือสถานการณ์บางอย่าง(อ้างถึงใน เริงฤดี ปราการะนันท์ ,2544)

จึงพอสรุปได้ว่าลักษณะของทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรารู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร ซึ่งสรุปลักษณะของทัศนคติได้ดังนี้ (อ้างถึงใน เริงฤดี ปราการะนันท์ , 2544)

1. ทักษะคิดเป็นเรื่องของสิ่งสะสมในสมองที่ได้เรียนรู้มา สิ่งที่สมองสะสม ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม มีการตกลงกันว่าทักษะคิดมีการเรียนรู้ได้ ซึ่งหมายความว่า ทักษะคิดเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นผลจากประสบการณ์โดยตรงจากสิ่งที่ประสบ ข้อมูลที่ได้รับมาจากบุคคลอื่น และการเปิดรับจากสื่อมวลชน
2. ทักษะคิดไม่เปลี่ยนแปลง มีแนวโน้มจะคงเส้นคงวา คือ ทักษะคิดในทุกๆเรื่องมีความสอดคล้องกัน เป็นไปในทางเดียวกัน เช่น ถ้าเชื่อเรื่องความอิสระเสรี ก็จะไม่ชอบให้ใครบังคับ และเมื่อใดก็ตามที่ทักษะคิดเกิดความไม่สอดคล้องกัน เขาจะเกิดความหงุดหงิด พฤติกรรมกับทักษะคิดต้องสอดคล้องกันและมีผลต่อจิตใจมาก ลักษณะของทักษะคิดก็คือ ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกแม้ว่าจะมีแนวโน้มคงที่ แต่ทักษะคิดไม่จำเป็นต้องถาวรเสมอไปสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้
3. ทักษะคิดเกิดขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อม ทักษะคิดเกิดขึ้นภายใต้เหตุการณ์และสถานการณ์ที่สิ่งแวดล้อมถูกกระทบโดยสถานการณ์ สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่มีลักษณะเฉพาะด้านเวลา มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดและพฤติกรรม สถานการณ์เฉพาะอย่างอาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้บริโภคมักมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับทักษะคิดก็ได้ อาจกล่าวได้ว่าทักษะคิดเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ จากแหล่งทักษะคิดต่างๆที่มีอยู่อย่างมากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิดทักษะคิดที่สำคัญ คือ(อ้างถึง เรืองฤดี ปรากฏการณ์ , 2544)
 1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขามีทักษะคิดต่อสิ่งนั้นในทางที่ดีหรือไม่ดี หรือทำให้เกิดทักษะคิดต่อสิ่งนั้นในทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
 2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น การได้รับการติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างได้
 3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง การเลียนแบบผู้อื่นก็สามารถทำให้เกิดทัศนคติได้เช่นกัน
 4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ทักษะคิดของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นได้เนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน

โดยทัศนคตินั้นมีองค์ประกอบอยู่ด้วยกัน 3 ส่วน ซึ่ง ซิมบาโดและเอปปีเซน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 ส่วน ไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน เรืองฤดี ปรากฏการณ์ , 2544)

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นอาจจะประกอบด้วยความเชื่อหลายๆ อย่าง เช่น เราอาจจะมีความเชื่อเกี่ยวกับ Dite Coke

- เกือบจะไม่มีแคลอรีเลย
- มีคาเฟอีนเป็นส่วนประกอบ
- มีการตั้งราคาแข่งขันกับยี่ห้ออื่น
- ผลิตโดยบริษัทขนาดใหญ่

ทั้งนี้ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ถ้าบุคคลมีความเชื่อที่เป็นบวกมากกว่าก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความเชื่อที่เป็นลบมากกว่าก็จะมีทัศนคติที่เป็นลบต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก คือความรู้สึกหรืออารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามเหตุจูงใจ ประสบการณ์ในอดีต บุคคลที่เกี่ยวข้อง และสภาพร่างกายของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้วย เช่น ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่า 1) เครื่องดื่มไคเอท์โค้กมีคาเฟอีน 2) คาเฟอีนทำให้กระปรี้กระเปร่า 3) คาเฟอีนมีโทษต่อร่างกาย เมื่อบุคคลมีความจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ ก็จะมีความรู้สึกที่เป็นบวกกับเครื่องดื่มไคเอท์โค้ก แต่ถ้าบุคคลต้องการเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ต่อร่างกายก็จะมีความรู้สึกที่เป็นลบต่อเครื่องดื่มไคเอท์โค้ก

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ แนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยวิธีการที่แน่นอน โดยจะเป็นแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรม แต่พฤติกรรมจริงอาจจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้นด้วย

สรุปแล้วทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี เช่น หากบุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ จากสื่อมวลชนหรือสื่อบุคคล อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของทัศนคติในส่วนของความรู้ และเมื่อองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป องค์ประกอบส่วนอื่นๆ ก็จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อองค์ประกอบด้านความรู้เปลี่ยนแปลง องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมก็มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรในการศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้นจึงต้องใช้แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์

คำว่า “วัยรุ่น” หรือ ที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า “Teen” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยที่อย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลกระทบต่อความเจริญทางด้านอื่นๆ ด้วย เช่น อารมณ์หวั่นไหวง่าย เต็มไปด้วยความเพ้อฝัน มีอุดมคติสูงส่ง มักจะมองสิ่งต่างๆ ในแง่ดี ดังนั้นถ้าหากมีความผิดหวัง หรือไม่ได้ดังที่ปรารถนา ก็จะเสียใจมาก ไม่ค่อยเดินทางสายกลาง เพราะถ้ารักก็รักสุดหัวใจ ถ้าเกลียดก็เกลียดสุดหัวใจเช่นกัน นอกจากนี้ยังต้องการให้เพื่อนยอมรับ รักเพื่อนต่างเพศ รักความอิสระ ต้องการความอบอุ่น เป็นต้น

นักจิตวิทยา สแตนลีย์ ฮอลล์ เรียกระยะวัยรุ่นว่า เป็นวัยพายุบูแคม ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า “เด็กวัยรุ่นจะไม่มี ความมั่นคงทางอารมณ์ มีความผันผวนของอารมณ์ และอารมณ์ก็มักจะเป็นอารมณ์ที่แรง มีความกดดันสูง และในสายตาของคนทั่วไปก็เรียกว่า วัยรุ่นเป็นวัยของปัญหา วัยอลวน วัยวุ่น เพราะฉะนั้นวัยรุ่นจัดเป็นวัยหนึ่งที่บุคคลในสังคมให้ความสนใจและคิดว่าปัญหาพฤติกรรมส่วนหนึ่งของสังคมมาจากวัยรุ่น”(เคโซ สวานานนท์ ,2529)

นอกจากนี้ อีริก อีริกสัน ได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า “วัยรุ่นเป็นวัยของการพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเอง โดยจะพยายามค้นหาความสามารถ ความต้องการที่แท้จริงของตนในอนาคต การค้นหาเอกลักษณ์ของเด็กวัยรุ่นจะเป็นไปด้วยดีแค่ไหนขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ที่เด็กได้รับมาตลอดระยะของการพัฒนาการ และโอกาสที่เด็กจะเป็นอิสระในการค้นหาในสภาพแวดล้อมการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และกับกลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กวัยรุ่นรู้จักตัวเองมากขึ้น และถ้าไม่มีปัญหาพัฒนาการแล้วเด็กจะสามารถค้นหาตัวเองได้ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย”(เคโซ สวานานนท์ , 2529)

สรุปแล้ว วัยรุ่น คือ วัยหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งชีวิต เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม จากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่

โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งช่วงแห่งพัฒนาการของมนุษย์ออกตามลำดับอายุและวุฒิภาวะ ทั้งนี้เด็กวัยรุ่นส่วนมากมีอายุ 12 - 21 ปี แต่ช่วงอายุดังกล่าวนี้มิได้ถือเป็นหลักตายตัวเสมอไป เนื่องจากเด็กแต่ละคนจะเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน เด็กบางคนอาจเริ่มวัยรุ่นก่อนอายุที่กำหนด บางคนอาจถึงอายุวัยรุ่นหลังที่กำหนด อีกทั้งแต่ละสังคมยังกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้แตกต่างกัน

ด้วย นอกจากนี้ยังได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็นช่วงๆดังต่อไปนี้ (ชวลีพร เชาวศักดิ์โสภาคย์ , 2541)

ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นเป็น 3 ช่วง คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น ตั้งแต่อายุ 13 - 15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง ตั้งแต่อายุ 15 - 18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย ตั้งแต่อายุ 18 - 20 ปี

อาจสรุปได้ว่า ช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นแบ่งได้เป็น 3 ช่วง คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น มีอายุตั้งแต่ 13 - 15 ปี ซึ่งโดยทั่วไปจะมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
2. วัยรุ่นตอนกลาง มีอายุตั้งแต่ 16 - 18 ปี ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือเทียบเท่า
3. วัยรุ่นตอนปลาย มีอายุตั้งแต่ 19 - 21 ปี ซึ่งโดยทั่วไปมีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ปวส. หรือเทียบเท่า

การย่างเข้าสู่วัยรุ่นถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุดระยะหนึ่งของชีวิต เป็นระยะที่เด็กมีปัญหา และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่า พัฒนาการของวัยรุ่นแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย เด็กในวัยนี้จะมีอัตราการเจริญเติบโตของร่างกายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีน้ำหนักส่วนสูงเพิ่มขึ้น สัดส่วนต่างๆของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ อวัยวะเพศเติบโตและมีระบบเพศเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ โดยเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชาย เด็กหญิงจะมีประจำเดือน หน้าอก และสะโพกขยาย มีขนบริเวณรักแร้ และอวัยวะเพศ และมีหนวด เป็นต้น นอกจากนี้การทำงานของอวัยวะภายในโดยเฉพาะต่อมไร้ท่อต่างๆก็จะมีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการมนุษย์ให้ทำงานอย่างเต็มที่ โดยขับฮอร์โมนออกมาเพื่อกระตุ้นให้อวัยวะในร่างกายทำงานได้ดียิ่งขึ้น
2. ด้านอารมณ์และจิตใจ วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์อย่างรวดเร็วและรุนแรง เปรียบเหมือนพายุঝุนแควม เป็นวัยที่มีความรู้สึกรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความโกรธ ความรัก ความอิจฉาริษยา บางครั้งมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงไม่เชื่อฟังใคร และบางครั้งก็เกิดความกังวลใจและรู้สึกหดหู่ มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการความเป็นอิสระ มีจินตนาการและความเพ้อฝันสูง

3. ด้านสติปัญญา เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นร่างกายมีการเจริญเติบโตเต็มที่ ส่งผลให้เซลล์สมองได้รับการพัฒนา ทำให้การคิดอ่านของวัยรุ่นมีความสามารถมากขึ้น มีความจำดี สามารถใช้ความคิดของตนได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลและลึกซึ้ง แต่จะขาดความรอบคอบและการยับยั้งชั่งใจ
4. ด้านสังคม พัฒนาการด้านสังคมของวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา โดยในวัยนี้จะต้องการการเป็นอิสระจากพ่อแม่และครอบครัว แต่จะติดกลุ่มเพื่อนและได้รับอิทธิพลจากเพื่อนอย่างมากทั้งด้านพฤติกรรม การแต่งกาย กริยาท่าทาง คำพูดและภาษาแปลกๆ รวมทั้งเริ่มให้ความสำคัญและสนใจกับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น(เดโซ สนวนานนท์ , 2529)

นอกจากความเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมาแล้ว วัยรุ่นยังมีความต้องการซึ่งคล้ายคลึงกับความต้องการของบุคคลโดยทั่วไป ทั้งนี้ความต้องการทางด้านร่างกายก็อาจไม่แตกต่างกับเด็กเล็กหรือผู้ใหญ่ แต่ความต้องการทางอารมณ์ จิตใจ และสังคมของวัยรุ่นนั้นจะมีลักษณะพิเศษอันเป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น โดยสามารถสรุปได้เป็นข้อๆดังต่อไปนี้

1. ความต้องการความรัก โดยความรักที่วัยรุ่นต้องการนี้ หมายถึง ความรักในทุกรูปแบบ เช่น รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อนและพวกพ้อง รักตัวเอง อยากรู้ได้ดีมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาวเป็นต้น ซึ่งความรักทุกชนิดทุกรูปแบบนี้สามารถนำความสุข ความอบอุ่นทางใจ รวมทั้งความรักซึ่งคนเรามีเพื่อการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมด้วย ทั้งนี้วัยรุ่นจะต้องการความรักทั้งในฐานะที่เป็นผู้ให้และเป็นผู้รับ คือ ต้องการรักผู้อื่นและต้องการให้ผู้อื่นรัก
2. ความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากจะออกมาในรูปแบบของกิจกรรม กีฬาหรือการบันเทิง
3. ความต้องการความอิสระ โดยความต้องการนี้จะมีความรุนแรงมาก เนื่องจากเป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ จึงอยากจะแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการมีอิสระทางความคิดและการกระทำ
4. ความต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย มีความอยากเด่นอยากดัง หรือเป็นที่รู้จักและต้องการจากบุคคลอื่นๆ บางครั้งอยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับในความสามารถของคนว่ามีประโยชน์ต่อสังคม

5. ความต้องการมีปรัชญาชีวิตหรือมีอุดมคติตนเอง โดยวัยรุ่นมักเป็นวัยที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยงในเรื่องต่างๆมีพลังผลักดันสูง ถ้ามีความเชื่อในเรื่องใดก็จะเชื่อถืออย่างจริงจัง แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความระแหวงไม่เชื่อใครง่ายๆนอกจากมีหลักฐานมาอ้างอิงให้เชื่อถือ
6. ความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง บางครั้งจะแสดงออกโดยการปิดบังและพูดคุยเฉพาะในกลุ่มเพศเดียวกัน ฟังจากผู้อื่นพูดคุย หรืออ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายทั่วไป ซึ่งอาจเป็นหนังสือประเภทลามก บางครั้งอาจดูจากภาพยนตร์ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศอีกด้วย โดยมากมักเป็นความรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน คือ ออกมาในรูปแบบเพื่อฝันไม่ยึดหลักความเป็นจริง
7. ความต้องการการรวมกลุ่ม โดยวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างมาก อยากให้เพื่อนยอมรับ ไม่ต้องการความโดดเดี่ยว จึงมักประพฤติตนตามความนิยมของกลุ่มเพื่อน ทั้งในเรื่องการแต่งกาย กิริยามารยาท รวมถึงการพูดจาและการใช้ภาษา
8. ความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ส่วนมากเป็นความอยากลองและอยากเรียนรู้ในสิ่งต่างๆที่แปลกใหม่และตนเองไม่เคยกระทำมาก่อน เพื่อสร้างความพอใจแก่ตนเอง เช่น อยากแต่งกายแปลกๆตามกระแสนิยม อยากคบเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น
9. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง เนื่องจากวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ต้องพึ่งพาพ่อแม่และผู้ปกครองทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจอยู่ ดังนั้นวัยรุ่นจึงต้องการหลักประกันว่าหากทำในสิ่งที่ดีแล้วจะไม่ถูกตำหนิหรือลงโทษ
10. ความต้องการมีอนาคตและมีความสำเร็จ โดยวัยรุ่นจะต้องการรับผิดชอบตนเอง อยากพึ่งพาตนเองได้ มีความฝันและมีจุดมุ่งหมายในอนาคต เช่น อยากเป็นหมอ อยากเรียนสูงๆ อยากเป็นอาจารย์ เป็นต้น(อ้างใน ประพิมพร อินพาทรม , 2543)

อาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก เป็นเหตุให้วัยนี้เป็นวัยที่เปราะบางต่อสิ่งเร้าที่มากระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศที่วัยรุ่นเกิดความต้องการและ

สนใจตามพัฒนาการ ดังนั้นวัยนี้จึงเป็นวัยที่ควรสนใจและให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการปรับตัวให้เข้ากับสภาพภายในของตนกับสภาพแวดล้อมภายนอก ถ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพวัยรุ่นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป

5. แนวคิดเรื่องเพศศึกษา

ซิกมันด์ ฟรอยด์ จิตแพทย์วิเคราะห์ของโลก ผู้ให้กำเนิดจิตวิเคราะห์ศาสตร์ เชื่อว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคนเรา เพราะว่ามันมีสัญชาตญาณของความอยู่รอดและสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์ สัญชาตญาณของความอยู่รอดนั้นบางครั้งเราแสดงออกมาในรูปของความก้าวร้าว ส่วนสัญชาตญาณแห่งการสืบพันธุ์แสดงออกมาในรูปของความรัก ถ้าไม่มีสัญชาตญาณดังกล่าวนี้แล้ว มนุษย์คงไม่มีแรงผลักดันที่จะดำรงชีวิตอยู่และสืบทอดเผ่าพันธุ์ (มานพ คณะโต , 2541)

เรื่องเพศหรือเซ็กส์นั้น สิ่งมีชีวิตทุกหน่วยจะต้องเกี่ยวข้องตลอดเวลามาเป็นเวลานานแล้ว มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐควรยอมรับความจริงในเรื่องเกี่ยวกับเซ็กส์และแยกแยะความถูกต้องว่าการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับเซ็กส์ทำให้มีชีวิตที่ดีกว่า ไม่ใช่เรื่องลามก อนาจาร

“เพศ” นั้นสามารถเป็นไปได้ในหลายความหมาย แต่ในทางสื่อมวลชนแล้วนั้นจะเป็นการศึกษาเรื่องเพศในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติและการลามกอนาจาร ซึ่งเมื่อพูดถึงพฤติกรรมการลามกอนาจารนั้น เนื้อหาที่จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ลามกอนาจารหรือมีลักษณะชั่วร้ายทางกามารมณ์ สามารถสังเกตได้จากลักษณะดังต่อไปนี้ (พิมพ์พร ยิ่งยง , 2529)

1. สิ่งลามกอนาจาร ได้แก่ ภาพ หนังสือ หรือวัตถุอันมีลักษณะทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกทางกามารมณ์ และความกำหนัด ว่าโดยย่อ คือ ภาพ หนังสือ หรือวัตถุอันได้จัดทำขึ้นให้มีลักษณะอนาจารเพื่อการอนาจารโดยเฉพาะ
2. ความหมายสามัญญในเรื่องลามกอนาจารโดยทั่วไปดังกล่าวในข้อ 1 ก็อยู่ที่อวัยวะสืบบางอย่าง หรือกิจในกามารมณ์หรือประเวณี ซึ่งได้เขียนหรือทำขึ้นเพื่อปลุกปั่นจิตใจเพื่อให้รู้สึกไปในทางกำหนัดและมักมากในกาม ทั้งนี้มิได้แฝงความเป็นศิลปะไว้แต่อย่างใด
3. ตามหลักดังกล่าวแล้ว วัตถุหรือภาพศิลปะย่อมไม่อยู่ในเครือข่ายจะเป็นลามกอนาจาร ทั้งนี้ก็เป็นที่ยอมรับมานานแล้วว่า ร่างกายมนุษย์เป็นสื่อ ทำให้ช่างสลัก ช่างปั้น ช่าง

เขียนเกิดความคิดในทางประดิษฐ์ให้คงงามเสมอมา ด้วยเหตุนี้ รูปปั้น รูปสลัก ภาพเขียนที่มีชื่อเสียงโด่งดังจึงมักเป็นรูปเปลือยโดยมาก

4. อวัยวะลับบางอย่างไม่เป็นลามกอนาจารในเมื่อเขียน หรือได้ทำขึ้นเพื่อวิทยากรโดยเฉพาะ เช่น ตำราแพทย์ อธิบายถึงชีววิทยา ฯลฯ และมีภาพอวัยวะเหล่านี้ประกอบการอธิบาย
5. วัตถุหรือภาพศิลปะต่างๆดังกล่าวในข้อ 3 ได้ถูกจำลองหรือพิมพ์ขึ้นใหม่หลายๆแล้วนำออกขายหรือแสดง ย่อมไม่เป็นภาพลามกอนาจาร แต่ถ้าพิมพ์ขึ้นใหม่แล้วนำมาแทรกในบทความที่เขียนเพื่อการมรณ ภาพประกอบเหล่านี้ก็กลายเป็นภาพประกอบข้อความให้เป็นจริงเป็นจังขึ้นและกลายเป็นภาพและข้อความที่เป็นลามกอนาจารทันที
6. หนังสือที่เป็นวิทยากรแต่เพียงในนามและมีภาพเปลือยให้เห็นอวัยวะลับย่อมเป็นลามกอนาจาร ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอ้างเอาวิทยากรเป็นเครื่องบัง เพื่อจุดประสงค์อย่างอื่นอันเป็นไปในทางชั่วอารมณ์

5.1 เรื่องเพศในนิตยสาร

ปัจจุบันเราจะพบว่าความรู้เรื่องเพศมีปรากฏอยู่ในนิตยสารแทบทุกฉบับ เช่น นิตยสารผู้หญิง นิตยสารลิปส์ นิตยสารคลีโอ นิตยสารดาราทองเป็นต้น และก็มีคนเป็นจำนวนมากที่ติดตามอ่านเพราะต้องการหาความรู้ในเรื่องเพศในนิตยสาร ซึ่งจะได้รับประโยชน์ในเรื่องของความบันเทิง ให้ความรู้ในเรื่องเพศ ซึ่งมักจะหาไม่ค่อยได้จากแหล่งอื่น เป็นประโยชน์ในการช่วยให้ผู้สมรสปรับตัวได้ดีในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ช่วยเพิ่มเทคนิคในการมีความสัมพันธ์ทางเพศมากขึ้น เป็นการสนองความอยากรู้ในเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี

สำหรับนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ นิตยสารที่ชื่อหัวหนังสือมาจากต่างประเทศและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คือนิตยสารคอสโมโพลิแทน นิตยสารนี้มักจะนำเสนอเนื้อหาทางเพศในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นคอลัมน์ตอบปัญหา หรือนำเสนอวิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้ง รวมทั้งมีแฟชั่นการแต่งกายที่หัวหวาเปิดเผยเรื่อร่ามากกว่าปกติ ผู้จัดทำนิตยสารบอกว่า มันเป็นความอิสระทางวัฒนธรรมในเรื่องของความสนใจของผู้หญิงต่อเรื่องเพศ เหมือนๆกับที่ผู้ชายก็มีความสนใจในแบบเดียวกัน (วันทนีย์ วาสิกะสิน , 2526)

สำหรับนิตยสารในประเทศไทย พบว่าได้มีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศเอาไว้ด้วยเช่นกัน โดยนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แนะนำ หรือคอลัมน์ตอบปัญหา ที่มักจะพบในนิตยสารทุก

ประเภท โดยคอลัมน์ดังกล่าวสามารถสร้างความหลากหลายให้แก่นิตยสารได้เป็นอย่างดี เนื้อหาจะมีตั้งแต่เรื่องการเงินการลงทุน ไปจนถึงเทคนิคในเรื่องเพศ

คอลัมน์แนะนำหรือคอลัมน์ตอบปัญหาในนิตยสารไทยนั้น จัดขึ้นเพื่อให้คำแนะนำบางประการกับผู้อ่านที่มีปัญหาส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการทำงาน ปัญหาด้านสุขภาพ รวมไปถึงปัญหาทางด้านความรักและเรื่องเพศ ลักษณะที่แพร่หลายของคอลัมน์ประเภทนี้คือ การลงจดหมายของผู้ขอแนะนำ แล้วตามด้วยคำตอบหรือข้อคิดเห็น ข้อแนะนำของเจ้าของคอลัมน์ โดยที่ผู้ขอแนะนำไม่จำเป็นต้องเปิดเผยชื่อจริงนามสกุลจริงในการขอรับคำปรึกษา

จะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องเพศนั้น ได้แพร่หลายในสื่อมวลชนทุกประเภทและสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างง่ายดาย โดยเฉพาะนิตยสารที่มีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศสอดแทรกไว้ในฉบับด้วย

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า ความรู้เรื่องเพศนั้นปรากฏอยู่ในสื่อแทบจะทุกสื่อ ซึ่งสื่อมวลชนสามารถที่จะนำเสนอได้ในรูปของการลงข่าว รูปภาพ แฉงความ บทความ แม้กระทั่งโฆษณาหรือเกมส์ ก็นำเสนอความรู้เรื่องเพศได้เช่นเดียวกัน ความสำคัญของการนำเสนอความรู้เรื่องเพศอยู่ที่ว่าความรู้ที่นำเสนอในสื่อมวลชน โดยเฉพาะในสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น นิตยสาร ซึ่งถือเป็นสื่อที่มีความคงทนแล้วนำมาอ่านเมื่อใดก็ได้ มีการนำเสนออย่างไร ข้อมูลที่นำเสนอโดยเฉพาะประเด็นสำคัญๆ ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การนำเสนอมีลักษณะของการข่มขู่ ตาโมก สักคนหรือไม่ ประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถือเป็นช่องว่างทางความรู้เรื่องเพศที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาต่อไป

เมื่อพิจารณาถึงความรู้เรื่องเพศในสื่อมวลชน เราจะพบว่าข้อมูลความรู้เรื่องเพศเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาโดยสื่อมวลชน ที่มีการนำเสนอแทบทุกสื่อ การเพิ่มขึ้นของข้อมูลเหล่านี้โดยทฤษฎีแล้วควรจะเป็นประโยชน์กับทุกคนในสังคม เพราะปัจเจกบุคคลมีโอกาสอันเป็นไปได้ที่จะไปเกี่ยวข้องกับโลกรอบตัว และบางครั้งน่าจะง่ายยิ่งขึ้นที่จะขยายขอบเขตของความรู้ ความเข้าใจของคนให้กว้างขวางออกไป (สวานิด ยมาภัย และระวีวรรณ , 2537)

การให้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมโดยรวม เช่น ข้อมูลเรื่องวิธีการคุมกำเนิดแบบต่างๆ ข้อมูลเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้อมูลเหล่านี้สื่อมวลชนได้ให้ความรู้กับสังคมอย่างไร สื่อมวลชนมองเห็นปัญหา หรือตระหนักถึงปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมมากน้อยแค่ไหน ความรู้ที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาสำคัญถูกนำเสนอในสื่อมวลชนหรือไม่ นอกจากนี้ความรู้ที่นำเสนอถูกต้องเพียงใด เหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่สำคัญ หากได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้องทั้งความไม่สอดคล้อง และความไม่ถูกต้องของข้อมูลก็มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาตามมา (ระวีวรรณ แสงฉาย , 2538) หากข้อเขียนนั้นมีลักษณะที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นข้อเขียนที่แสดงออกถึงการกระตุ้น หรือปลุกเร้าให้เกิด

อารมณ์ทางเพศ โดยการเขียนบรรยาย หรือพรรณนาถึงวิธีการในการปฏิบัติทางเพศในแง่มุมต่างๆ ข้อเขียนเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้รับสารอยากทดลองมากขึ้น อีกทั้งผู้รับสารเองไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องและเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถพิจารณาได้ว่า สิ่ง que สื่อนั้นเหมาะสมกับตนเองหรือไม่ สิ่ง que ที่ปฏิบัติได้ สิ่ง que ที่ไม่ควรปฏิบัติ (จุฬารัตน์ หัวหาญ , 2539) ดังนั้น หากเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นกับเยาวชน หรือเด็กที่ถือมีวุฒิภาวะน้อย มีความยับยั้งชั่งใจหรือมีการไตร่ตรองได้ไม่ดีเท่ากับผู้ใหญ่ และยังไม่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองได้อย่างเต็มที่ เพราะยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จะก่อให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นได้ (วันทนิษฐ์ วาสิกะสิน , 2526)

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร หรือสื่ออื่นๆ โดยเนื้อหาที่นำเสนอ นั้นจะถูกกรอง หรือคัดเลือกจากคอลัมน์นิสต์ก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งการนำเสนอข้อมูลใดๆก็ตามย่อมมีผลกระทบทั้งสิ้น ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาในประเด็นดังกล่าว

5.2 แนวทางในการเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร

ดังที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า ค่านิยมในเรื่องเพศที่ปรากฏในสังคมไทยนั้น ยังเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด เป็นของดำ หรือหยาบคาย นั้นเพราะคนไทยยังคงมีค่านิยมในเรื่องเพศที่ถูกต้อง ส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากสื่อมวลชนของสังคมไทยที่ส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในสภาพที่สามารถจะทำหน้าที่ที่จะสามารถเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศได้อย่างสมบูรณ์ เช่น มีการเสนอข่าวอาชญากรรมทางเพศ และเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างประเจิดประเจ้อ รวมถึงการแพร่ภาพถ่ายและข้อเขียนที่มีลักษณะชู้ชุกามารมณ์ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ) หรือกระตุ้นในเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากในบ้านเราจะมี “หนังสือปกขาว” หนังสือประเภทปลุกใจเสื่อป่า หนังสือโป๊ หรือหนังสือลามก ซึ่งไม่ได้มีจำหน่ายแพร่หลาย แต่เป็นที่รู้จักกันคึกคักของคนทั่วไป ถึงแม้ว่าจะไม่มีตัวเลขหรือสถิติที่ยืนยันว่า หนังสือเหล่านี้จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะเยาวชนประพฤติดีในทางเพศ แต่อาจจะเป็นการตอกย้ำทัศนคติหรือค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องอยู่แล้วให้ฝังรากลึกลงไปอีก เช่น คิดว่าเรื่องเพศหมายถึงเรื่องบนเตียงเพียงอย่างเดียว ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเรื่องเพศกินความหมายและขอบข่ายกว้างกว่านั้นมากมายนักซึ่งอาจจะทำให้ผู้อ่านอยากจะทำตามอย่างที่ได้รับรู้มา โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเยาวชนที่ยังไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจได้ดีเท่ากับผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีวุฒิภาวะอย่างเพียงพอในเรื่องเพศ

นิตยสารจึงควรจะมีบทบาทในการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการให้ความรู้ในเรื่องเพศกับคนในสังคม โดยอาศัยแนวคิดเรื่องนายประตู่ข่าวสารมาเป็นหลักในการพิจารณาคัดเรื่อง หรือข้อมูลในเรื่องเพศให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย

หากเราจะเปรียบเทียบสื่อมวลชน โดยเฉพาะนิตยสารที่ในปัจจุบันได้สอดแทรกความรู้เรื่องเพศลงในฉบับด้วย ว่านิตยสารได้ทำหน้าที่ของ “นักสังคมสงเคราะห์” อีกหน้าที่หนึ่งก็เห็นจะไม่ผิดนัก กล่าวคือ จะทำหน้าที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง รวมไปถึงให้คำปรึกษาและแนะแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากเรื่องเพศ เนื่องจากผู้รับสารหรือผู้อ่านสามารถสอบถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างไม่ต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเองให้สังคมได้รับรู้

ดังนั้นเมื่อเราเปรียบเทียบว่า นิตยสารเปรียบเหมือนนักสังคมสงเคราะห์ในเรื่องเพศด้วยแล้ว นิตยสารควรมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้คนในสังคมยอมรับเรื่องเพศในแง่ของการให้คุณ ให้ความสุข และช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่องเพศของมนุษย์ ทำให้เกิดความทุกข์น้อยลง โดยมีคอลัมนิสต์ทำหน้าที่เป็นสังคมสงเคราะห์ในเรื่องการให้ความรู้เรื่องเพศ (วันทนีย์ วาสิกะสิน , 2526)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรองทิพย์ จันแยม (2537) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาชายยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาอาชีวศึกษาหญิง การเปิดรับสื่อวิทยุ สิ่งพิมพ์ และโทรทัศน์มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและนิตยสารไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

นิสารัตน์ ทองอุปการ (2538) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปิด มีทัศนคติต่อเรื่องเพศในเชิงบวกและเป็นกลาง และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเปิดรับสื่อโทรทัศน์ และมีแนวคิดที่โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ให้ประโยชน์เรื่องความรู้เรื่องเพศมากที่สุด

จริญญา นิลแพทย์ (2541) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของ

เด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยเปิดรับเนื้อหาบันเทิงและข่าวสารบุคคลในวงการบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดเช่นกัน ทางด้านทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีเพื่อนต่างเพศเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สังคมในวัยผู้ใหญ่ต่อไป ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่รักและไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

จูดิมา เพชรรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์” พบว่า เด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่จะเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติด้านเพศศึกษาทั่วไป นอกจากนี้อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป นอกจากนี้อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศศึกษาทั่วไปและด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย

ชาดิวุฒิ วัจวล (2542) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อบุคคล โดยจะเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ในส่วนของพฤติกรรมทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อน แต่จะไม่คุยกับครูและบิดามารดา ส่วนเรื่องการเลือกคู่ครองมักจะพูดคุยกับบิดามารดา ในส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้ในระดับปานกลาง และได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง และได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ และมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเป็นไปในทางบวก

จารุรัตน์ เจียมประชาชนรากร (2537) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 - 3 จำนวน 514 คน พบว่า การเคยเที่ยวคลับ บาร์ สถานอาบ อบ นวด หรือสถานเรีงรมย์อื่นๆ และการอ่านหนังสือที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างกัน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา คือ เพศ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ และนอกจากนี้ยังพบว่า นัก

ศึกษาที่มีผู้รักจะมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติอย่างเป็นประจำคือ การได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกัน การจับมือในการถือแขน การอยู่กันตามลำพัง จะเอื้อต่อการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้เช่นเดียวกัน

วรินทร์า ไกยรวงศ์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง มิตินแห่งการบริโภคที่ปรากฏในนิตยสารผู้หญิง พบว่า หน้าทีของนิตยสารผู้หญิง นอกจากให้ความรู้และความบันเทิงแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นพื้นที่ในการให้บริการธุรกิจโฆษณา และกลายเป็นสื่อถ่ายทอดและหล่อแหลมแบบแผนการบริโภคให้กับผู้อ่านแต่ละกลุ่ม

ลักษมี ไชยทองศรี (2541) ศึกษาบทบาทของนิตยสารสตรีในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า นิตยสารสตรีมีบทบาทเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย ทั้งในแง่ประโยชน์ของตัวสื่อ และสาระประโยชน์ของเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยผู้อ่านและได้รับความรู้ความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

จิตเลขา สุขเสริมส่งชัย (2542) ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคสตรีที่มีต่อนิตยสารสตรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่า การแฝงสินค้าเป็นรูปแบบการโฆษณาที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี และนางแบบที่ใช้สามารถนำเสนอภาพลักษณ์ได้ดีให้กับตราสินค้าได้ นอกจากนี้ การจัดหน้า การวางองค์ประกอบภาพ ตลอดจนการแฝงสินค้าให้กลมกลืนกับแนวความคิดในการถ่ายแฟชั่นเป็นสิ่งที่มีความผลต่อทัศนคติด้วยเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น โดยมีรายละเอียดในเรื่องของประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล เทคนิคการให้คะแนน การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 7 คณะ รวมทั้งสิ้น 6,256 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 200 คน ของประชากรทั้งหมด โดยการเก็บตัวอย่างนั้น ใช้วิธีเก็บกลุ่มตัวอย่างแบบจัดสัดส่วน (Quota Sampling) และเมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทุกคณะแล้วจึงทำการเก็บแบบบังเอิญ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจัดสัดส่วน (Quota Sampling) ของจำนวนประชากรทั้งหมด ดังนี้

คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน	$882 * 200$	
		6,256	
	=	29	คน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	$1,945 * 200$	
		6,256	
	=	62	คน

คณะวิทยาศาสตร์	จำนวน	$1,318 * 200$	
		6,256	
		= 42	คน
คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	$889 * 200$	
		6,256	
		= 28	คน
คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน	$509 * 200$	
		6,256	
		= 16	คน
คณะสาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	$375 * 200$	
		6,256	
		= 12	คน
คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	$338 * 200$	
		6,256	
		= 11	คน
รวม	จำนวน	200	คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีผลให้การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรีต่างกัน

ตัวแปรต้น : ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม : การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรี

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรที่ต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ต่างกัน

ตัวแปรต้น : ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม : ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์

สมมติฐานที่ 3 ระดับทัศนคติเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อ

ตัวแปรต้น : ทัศนคติเรื่องเพศ

แปรตาม : การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ และเอกสารต่างๆ ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Question) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ คณะ ชั้นปี รายได้ ศาสนา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารนิตยสารจากนิตยสารสตรี

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างในคณะต่างๆ ทั้ง 7 คณะของมหาวิทยาลัยบูรพาตามจำนวนที่ต้องการ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ที่แจกแบบสอบถามและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบปรากฏว่าแบบสอบถามบางชุดไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยทำการรวบรวมได้ 200 ชุด เก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนครบ 150 ฉบับ จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. ทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศ

การวัดค่าตัวแปรเกี่ยวกับทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศ จำนวน 10 ข้อ เป็นการวัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale มีการจัดเรียงลำดับคะแนน ดังนี้

น้อยที่สุด	1	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
มาก	4	คะแนน
มากที่สุด	5	คะแนน
(ในข้อที่เป็นเชิงบวก 1, 3, 5)		
น้อยที่สุด	5	คะแนน
น้อย	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
มาก	2	คะแนน
มากที่สุด	1	คะแนน
(ในข้อที่เป็นเชิงลบ 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10)		

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มากำหนดระดับค่าเฉลี่ยทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 1.00-2.33 คะแนน จัดอยู่ในระดับต่ำหรือทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศน้อย

คะแนนระหว่าง 2.34-3.67 คะแนน จัดอยู่ในระดับปานกลางหรือทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศปานกลาง

คะแนนระหว่าง 3.68-5.00 คะแนน จัดอยู่ในระดับสูงหรือมีทักษะคิดที่มีต่อเรื่องเพศมาก

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่แจกเสร็จเรียบร้อยแล้ว
2. นำคำตอบที่ได้จากการสำรวจในแบบสอบถามมาตั้งรหัส
3. หลังจากนำแบบสอบถามมาตั้งรหัสเรียบร้อยแล้ว นำมาลงรหัสข้อมูล (Coding) ในแบบสอบถามและบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
4. นำข้อมูลที่ได้ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยมีดังนี้

1. **สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)** คือ การอธิบายถึงลักษณะของข้อมูลตามความแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ คือ คณะ ชั้นปี รายได้ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศว่าเป็นอย่างไร

การทดสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง มีสถิติที่นำมาใช้ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- การแจกแจงความถี่ (Frequencies) คือการแจกแจงความถี่ของค่าที่วัดได้ของตัวแปร
- การจัดตำแหน่งการเปรียบเทียบ มีสถิติที่เกี่ยวข้องคือ ร้อยละ (Percentage)
- การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
- การวัดการกระจาย ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. **การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Analytical Diviation)** เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

- สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรที่ต่างกัน มีผลทำให้การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรีต่างกัน

วิธีทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากร กับการเปิดรับเรื่องเพศ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญของสถิติที่ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

- สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรที่ต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ต่างกัน

วิธีทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากร กับทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญของสถิติที่ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

- สมมติฐานที่ 3 ระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติเรื่องเพศจากสื่อ

วิธีทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับทัศนคติเรื่องเพศ กับระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญของสถิติที่ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี” โดยวิธีวิจัยเชิงสำรวจจากนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน สามารถนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยแสดงผลเป็นร้อยละ และค่าเฉลี่ย

- 1.1 ลักษณะทางประชากร
- 1.2 การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรี
- 1.3 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าไค - สแควร์

- 2.1 สมมติฐานที่ 1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรี โดยการหาค่าสถิติวิเคราะห์ไค - สแควร์
- 2.2 สมมติฐานที่ 2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับทัศนคติ โดยหาค่าสถิติวิเคราะห์ไค - สแควร์
- 2.3 สมมติฐานที่ 3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับการเปิดรับสาร โดยการหาค่า สถิติวิเคราะห์ไค - สแควร์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1

ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ (N = 150 คน)

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์	22	14.7
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	45	30.0
วิทยาศาสตร์	29	19.3
วิศวกรรมศาสตร์	23	15.3
พยาบาลศาสตร์	16	10.7
สาธารณสุขศาสตร์	8	5.3
ศิลปกรรมศาสตร์	7	4.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ส่วนใหญ่อยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และอันดับสุดท้ายคือคณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตารางที่ 2

ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ(N = 150 คน)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 20 ปี	79	52.7
21 - 23 ปี	67	44.7
24 - 26 ปี	4	2.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 - 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาคืออายุ 21 - 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.7 และอันดับสุดท้ายคืออายุ 24 - 26 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 3

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา (N=150คน)

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	141	94.0
คริสต์	4	2.7
อิสลาม	4	2.7
อื่นๆ	1	0.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.0 รองลงมาคือ ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.7 และศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 2.7 อันดับสุดท้ายคืออื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 4

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน (N=150คน)

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000 บาท	66	44.0
4,000 - 6,000 บาท	68	45.3
6,001 - 8,000 บาท	9	6.0
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	7	4.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน 6,001 - 8,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือ 4,000 - 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.3 และอันดับ 3 คือ ต่ำกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.0

1.2 การเปิดรับสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศ

ตารางที่ 5

การเปิดรับสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอ่านนิตยสาร
(N=150คน)

การอ่านนิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	150	100.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ มีการเปิดรับสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 6

การเปิดรับสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ (N=150 คน)

การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	134	89.3
ไม่ทราบ	16	10.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศจากสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 89.3 และรองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศจากสื่ออันตรายที่มีเนื้อหาทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 7

การเปิดรับสื่อวิทยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเปิดรับวิทยสาร

ลักษณะการเปิดรับวิทยสาร	จำนวน	ร้อยละ
รับเป็นสมาชิก	19	12.7
ซื้อเองตามแผงหนังสือ	58	38.7
ของที่ทำงาน	42	28.0
ยืมเพื่อนมาอ่าน	98	65.3
จากพี.น็อง หรือญาติ	58	38.7
อื่นๆ	53	35.3

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะการเปิดรับวิทยสารแบบยืมเพื่อนมาอ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือการซื้อเองตามแผงหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 38.7 และจากพี.น็อง หรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 38.7 อันดับที่ 3 คืออื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 35.3

ตารางที่ 8

การเปิดรับสื่อวิทยสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเลือกอ่านตามสถานที่

รายชื่อสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	82	54.7
ที่ทำงาน	35	23.3
สถานที่มิดชิด	36	24.0
สถานที่ที่สะดวก	88	58.7
อื่นๆ	44	29.3

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกการอ่านในสถานที่ที่สะดวกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือบ้าน คิดเป็นร้อยละ 54.7 และอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 29.3

ตารางที่ 9

การเปิดรับสื่อวิทยุสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชนิดวิทยุสารที่ท่านเลือกอ่าน

รายชื่อยุติสาร	จำนวน	ร้อยละ
อิมเมจ	99	66.0
แอล	83	55.3
คอสมโพลิแทน	47	31.3
คลีโอ	94	62.7
อื่นๆ	35	23.3

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกอ่านวิทยุสารอิมเมจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือวิทยุสารคลีโอ คิดเป็นร้อยละ 62.7 และอันดับที่ 3 คือวิทยุสาร แอล คิดเป็นร้อยละ 55.3

ตารางที่ 10

การเปิดรับสื่อนิเทศสารที่มีเนื้อหาทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลที่ท่านเลือกอ่าน

รายชื่อเหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
แก้ความเหงา	96	64.0
ไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง	40	26.7
พักผ่อนอารมณ์	97	64.7
ความรู้เพศศึกษา	61	40.7

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเลือกอ่านนิเทศสารด้วยเหตุผลเพื่อพักผ่อนอารมณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือแก้ความเหงา คิดเป็นร้อยละ 64.0 และอันดับที่ 3 คือความรู้เพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.7

1.3 ทศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

ตารางที่ 11

ทศนคติที่มีต่อเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง(N = 150คน)

ทศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ	Mean	S.D.	แปลผล
1.ท่านคิดว่าการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น	3.82	0.76	มาก
2.เรื่องเพศเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดาไม่ใช่เรื่องหยาบ โลกที่เราไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะ	2.65	0.85	ปานกลาง
3.การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์ทางเพศ	3.21	0.90	ปานกลาง
4.การกอดจูบไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรัก	3.00	1.03	ปานกลาง
5.การใช้ชีวิตคู่และมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งไม่เสียหาย เพราะทำให้สามารถเรียนรู้ชีวิตการอยู่ร่วมกัน ศึกษาอุปนิสัยใจคอว่าเข้ากันได้หรือไม่	2.70	1.10	ปานกลาง
6.การทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาคือถูกต้องหากเกิดการผิดพลาดและตั้งครรภ์ขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม	3.94	1.22	มาก
7.การมีเพศสัมพันธ์ในการออกนัดเที่ยวครั้งแรกเป็นเรื่องไม่เสียหาย	4.19	1.10	มาก
8.รักร่วมเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจ	3.13	1.19	ปานกลาง
9.การที่ผู้หญิงเปิดโอกาสให้ผู้ชายมาใกล้ชิดสนิทสนมแม้ไม่ได้เป็นแฟนกันเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	3.00	0.95	ปานกลาง
10.การที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายให้ความสนิทสนมกับผู้ชายก่อนเป็นเรื่องที่กระทำได้ไม่ใช่เรื่องแปลก	2.91	0.94	ปานกลาง
รวมทศนคติของผู้ดำเนินวิจัย	3.25	1.00	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ มีทศนคติต่อเรื่องเพศ ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25

กลุ่มตัวอย่างมีทศนคติต่อเรื่องเพศ โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในการออกนัดเที่ยวครั้งแรกเป็นเรื่องไม่เสียหายมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.82รองลงมาคือ คิดว่าการทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาคือถูกต้องหากเกิดการผิดพลาดและตั้งครรภ์ขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94และอันดับที่ 3 คือ คิดว่าการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.19

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของแต่ละคณะกับการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี (N = 150 คน)

คณะ		การเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี		รวม	ค่า χ^2
		ทราบ	ไม่ทราบ		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	19	3	22	6.75
	ร้อยละ	86.4	13.6	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	43	2	45	
	ร้อยละ	95.6	4.4	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	24	5	29	
	ร้อยละ	82.8	17.2	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	22	1	23	
	ร้อยละ	95.7	4.3	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	14	2	16	
	ร้อยละ	87.5	12.5	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	7	1	8	
	ร้อยละ	87.5	12.5	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	5	2	7	
	ร้อยละ	71.4	28.6	100.0	

จากตารางที่ 12 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 13เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านอายุกับระดับการเปิดรับ
เรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี(N = 150 คน)

อายุ		การเปิดรับนิตยสาร		รวม	ค่า χ^2
		ทราบ	ไม่ทราบ		
18 - 20	จำนวน	69	10	79	1.01
	ร้อยละ	87.3	12.7	100.0	
21 - 23	จำนวน	61	6	67	100.0
	ร้อยละ	91.0	9.0	100.0	
24 -26	จำนวน	4	-	4	100.0
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	

จากตารางที่ 13 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศ
ในการอ่านนิตยสารสตรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 14เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านศาสนากับระดับการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี(N = 150 คน)

ศาสนา		การเปิดรับเรื่องเพศ		รวม	ค่า χ^2
		ทราบ	ไม่ทราบ		
พุทธ	จำนวน	126	15	141	1.46
	ร้อยละ	89.4	10.6	100.0	
คริสต์	จำนวน	4	-	4	
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	
อิสลาม	จำนวน	3	1	4	
	ร้อยละ	75.0	25.0	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	1	-	1	
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	

จากตารางที่ 14 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านรายได้กับระดับการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี(N = 150 คน)

รายได้		การเปิดรับเรื่องเพศ		รวม	ค่า χ^2
		ทราบ	ไม่ทราบ		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	58	8	66	2.14
	ร้อยละ	87.9	12.1	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	60	8	68	
	ร้อยละ	88.2	11.8	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	9	-	9	
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	7	-	7	
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	

จากตารางที่ 15 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับเรื่องเพศในการอ่านนิตยสารสตรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา(N = 150 คน)

คณะ		เหตุผลที่เลือกอ่าน		รวม	ค่า χ^2
		เพื่อแก้ความเหงา			
		เลือก	ไม่เลือก		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	15	7	22	2.32
	ร้อยละ	68.2	31.8	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	27	18	45	100.0
	ร้อยละ	60.0	40.0	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	20	9	29	100.0
	ร้อยละ	69.0	31.0	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	15	8	23	100.0
	ร้อยละ	65.2	34.8	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	11	5	16	100.0
	ร้อยละ	68.8	31.3	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	5	3	8	100.0
	ร้อยละ	62.5	37.5	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	3	4	7	100.0
	ร้อยละ	42.9	57.1	100.0	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง(N = 150 คน)

คณะ		เหตุผลที่เลือกอ่าน		รวม	ค่า χ^2
		เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง			
		เลือก	ไม่เลือก		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	8	14	22	6.72
	ร้อยละ	36.4	63.6	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	6	39	45	
	ร้อยละ	13.3	86.7	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	10	19	29	
	ร้อยละ	34.5	65.5	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	6	17	23	
	ร้อยละ	26.1	73.9	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	5	11	16	
	ร้อยละ	31.3	68.8	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	3	5	8	
	ร้อยละ	37.5	62.5	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	2	5	7	
	ร้อยละ	28.6	71.4	100.0	

จากตารางที่ 17 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์(N = 150 คน)

คณะ		เหตุผลที่เลือกอ่าน		รวม	ค่า χ^2
		เพื่อพักผ่อนอารมณ์			
		เลือก	ไม่เลือก		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	20	2	22	8.89
	ร้อยละ	90.9	9.1	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	26	19	45	
	ร้อยละ	57.8	42.2	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	19	10	29	
	ร้อยละ	65.5	34.5	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	13	10	23	
	ร้อยละ	56.5	43.5	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	9	7	16	
	ร้อยละ	56.3	43.8	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	3	5	8	
	ร้อยละ	62.5	37.5	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	5	2	7	
	ร้อยละ	28.6	71.4	100.0	

จากตารางที่ 18 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 19เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่าน
นิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา(N = 150 คน)

คณะ		เหตุผลที่เลือกอ่าน		รวม	ค่า χ^2
		เพื่อความรู้เพศศึกษา			
		เลือก	ไม่เลือก		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	12	10	22	11.45
	ร้อยละ	54.4	45.5	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	11	34	45	
	ร้อยละ	24.4	75.6	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	12	17	29	
	ร้อยละ	41.4	58.6	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	14	9	23	
	ร้อยละ	60.9	39.1	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	7	9	16	
	ร้อยละ	43.8	56.3	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	2	6	8	
	ร้อยละ	25.0	75.0	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	3	4	7	
	ร้อยละ	42.9	57.1	100.0	

จากตารางที่ 19 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้าน
เหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่าน นิตยสารสตรี เพื่อแก้ความเหงา(N=150คน)

อายุ	เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2	
	เพื่อแก้ความเหงา				
	เลือก	ไม่เลือก			
18 - 20	จำนวน	52	27	79	0.50
	ร้อยละ	65.8	34.2	100.0	
21 - 23	จำนวน	42	25	67	
	ร้อยละ	62.7	37.3	100.0	
24 - 26	จำนวน	2	2	4	
	ร้อยละ	50.0	50.0	100.0	

จากตารางที่ 20 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงาแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง

อายุ	เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
	เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง			
	เลือก	ไม่เลือก		
18 - 20	จำนวน	27	52	6.99*
	ร้อยละ	34.2	65.8	
21 - 23	จำนวน	11	56	
	ร้อยละ	16.4	83.6	
24 - 26	จำนวน	2	2	
	ร้อยละ	50.0	50.0	

* $p \leq 0.05$

(N = 150 คน)

จากตารางที่ 21 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านอายุ 18 - 20 ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่ไม่เลือกอ่าน ในการอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 65.8

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านอายุ 21 - 23 ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่ไม่เลือกอ่าน ในการอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 83.6

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านอายุ 24 - 26 ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน และไม่เลือกอ่าน ในการอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 22เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่าน
นิตยสารสตรี เพื่อพักผ่อนอารมณ์(N = 150 คน)

อายุ		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		เพื่อพักผ่อนอารมณ์			
		เลือก	ไม่เลือก		
18 - 20	จำนวน	48	31	79	1.18
	ร้อยละ	60.8	39.2	100.0	
21 - 23	จำนวน	46	21	67	
	ร้อยละ	68.7	31.3	100.0	
24 - 26	จำนวน	3	1	4	
	ร้อยละ	75.0	25.0	100.0	

จากตารางที่ 22 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อความรู้พิเศษศึกษา(N = 150 คน)

อายุ	เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2	
	เพื่อความรู้พิเศษศึกษา				
	เลือก	ไม่เลือก			
18 - 20	จำนวน	32	47	79	2.05
	ร้อยละ	40.5	59.5	100.0	
21 - 23	จำนวน	26	41	67	
	ร้อยละ	38.8	61.2	100.0	
24 - 26	จำนวน	3	1	4	
	ร้อยละ	75.0	25.0	100.0	

จากตารางที่ 23 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้พิเศษศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา(N=150คน)

ศาสนา		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		แก้ความเหงา			
		เลือก	ไม่เลือก		
พุทธ	จำนวน	89	52	141	3.20
	ร้อยละ	63.1	36.9	100.0	
คริสต์	จำนวน	4	-	4	100.0
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	
อิสลาม	จำนวน	2	2	4	100.0
	ร้อยละ	50.0	50.0	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	1	-	1	100.0
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	

จากตารางที่ 24 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านสตรี เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง (N=150คน)

ศาสนา		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		ไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง			
		เลือก	ไม่เลือก		
พุทธ	จำนวน	35	106	141	6.50
	ร้อยละ	24.8	75.2	100.0	
คริสต์	จำนวน	3	1	4	100.0
	ร้อยละ	75.0	25.0	100.0	
อิสลาม	จำนวน	2	2	4	100.0
	ร้อยละ	50.0	50.0	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	-	1	1	100.0
	ร้อยละ	-	100.0	100.0	

จากตารางที่ 25 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อพักผ่อนอารมณ์(N=150คน)

ศาสนา		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		พักผ่อนอารมณ์			
		เลือก	ไม่เลือก		
พุทธ	จำนวน	91	50	141	4.39
	ร้อยละ	64.5	35.5	100.0	
คริสต์	จำนวน	2	2	4	
	ร้อยละ	50.0	50.0	100.0	
อิสลาม	จำนวน	4	-	4	
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	-	1	1	
	ร้อยละ	-	100.0	100.0	

จากตารางที่ 26 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างศาสนา กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรี เพื่อความรู้เพศศึกษา(N=150คน)

ศาสนา		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		ความรู้เพศศึกษา			
		เลือก	ไม่เลือก		
พุทธ	จำนวน	57	84	141	3.05
	ร้อยละ	40.4	59.6	100.0	
คริสต์	จำนวน	1	3	4	
	ร้อยละ	25.0	75.0	100.0	
อิสลาม	จำนวน	3	1	4	
	ร้อยละ	25.0	75.0	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	-	1	1	
	ร้อยละ	-	100.0	100.0	

จากตารางที่ 27 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา

รายได้		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		แก้ความเหงา			
		เลือก	ไม่เลือก		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	44	22	66	10.1*
	ร้อยละ	66.7	33.3	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	43	25	68	100.0
	ร้อยละ	63.2	36.8	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	8	1	9	100.0
	ร้อยละ	88.9	11.1	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	1	6	7	100.0
	ร้อยละ	14.3	85.7	100.0	

* $p \leq 0.05$

(N=150คน)

จากตารางที่ 28 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา คิดเป็นร้อยละ 66.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 4,000 - 6,000 บาท ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา คิดเป็นร้อยละ 63.2

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 6,001 - 8,000 บาท ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา คิดเป็นร้อยละ 88.9

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่ไม่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา คิดเป็นร้อยละ 85.7

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน
ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง(N=150คน)

รายได้		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		ไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง			
		เลือก	ไม่เลือก		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	17	49	66	0.24
	ร้อยละ	25.8	74.2	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	18	50	68	
	ร้อยละ	26.5	73.5	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	3	6	9	
	ร้อยละ	33.3	66.7	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	2	5	7	
	ร้อยละ	28.6	71.4	100.0	

จากตารางที่ 29 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์(N=150คน)

รายได้	เหตุผลที่อ่าน		รวม	χ^2	
	พักผ่อนอารมณ์				
	เลือก	ไม่เลือก			
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	41	-	66	1.27
	ร้อยละ	62.1	-	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	47	-	68	
	ร้อยละ	69.1	-	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	5	-	9	
	ร้อยละ	55.6	-	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	4	-	7	
	ร้อยละ	57.1	-	100.0	

จากตารางที่ 30 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อพักผ่อนอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา(N=150คน)

รายได้		เหตุผลที่อ่าน		รวม	ค่า χ^2
		ความรู้เพศศึกษา			
		เลือก	ไม่เลือก		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	24	42	66	2.94
	ร้อยละ	36.4	63.6	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	32	36	68	
	ร้อยละ	47.1	52.9	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	2	7	9	
	ร้อยละ	77.8	22.2	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	3	4	7	
	ร้อยละ	42.9	57.1	100.0	

จากตารางที่ 31 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านเหตุผลที่เลือกอ่าน ในการอ่านนิตยสารสตรีเพื่อความรู้เพศศึกษา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านคณะกับระดับทัศนคติในเรื่องเพศ (N=150คน)

คณะ		ระดับทัศนคติ			รวม	ค่า χ^2
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ศึกษาศาสตร์	จำนวน	-	19	3	22	9.82
	ร้อยละ	-	86.4	13.6	100.0	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	-	39	6	45	
	ร้อยละ	-	86.7	13.3	100.0	
วิทยาศาสตร์	จำนวน	1	26	2	29	
	ร้อยละ	3.4	89.7	6.9	100.0	
วิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	-	18	5	23	
	ร้อยละ	-	78.3	21.7	100.0	
พยาบาลศาสตร์	จำนวน	-	14	2	16	
	ร้อยละ	-	87.5	12.5	100.0	
สาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	-	5	3	8	
	ร้อยละ	-	62.5	37.5	100.0	
ศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน	-	6	1	7	
	ร้อยละ	-	85.7	14.3	100.0	

จากตารางที่ 32 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านคณะที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับทัศนคติในเรื่องเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านอายุกับระดับทัศนคติในเรื่องเพศ (N=150คน)

อายุ		ทัศนคติในเรื่องเพศ			รวม	ค่า χ^2
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
18 - 20	จำนวน	1	67	11	79	1.77
	ร้อยละ	1.3	84.8	13.9	100.0	
21 - 23	จำนวน	-	56	11	67	
	ร้อยละ	-	83.6	16.4	100.0	
24 - 26	จำนวน	-	4	-	4	
	ร้อยละ	-	100	-	100	

จากตารางที่ 33 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับทัศนคติในเรื่องเพศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านศาสนากับระดับทัศนคติในเรื่องเพศ

ศาสนา		ระดับทัศนคติ			รวม	ค่า χ^2
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
พุทธ	จำนวน	-	119	22	141	38.08***
	ร้อยละ	-	84.4	15.6	100.0	
คริสต์	จำนวน	1	3	-	4	
	ร้อยละ	25.0	75.0	-	100.0	
อิสลาม	จำนวน	-	4	-	4	
	ร้อยละ	-	100.0	-	100.0	
อื่นๆ	จำนวน	-	1	-	1	
	ร้อยละ	-	100.0	-	100.0	

*** $p \leq 0.001$

(N=150คน)

จากตารางที่ 34 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านศาสนาที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับทัศนคติในเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมาคือ มีระดับทัศนคติ มาก คิดเป็นร้อยละ 15.6

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านศาสนาคริสต์ ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ มีระดับทัศนคติ น้อย คิดเป็นร้อยละ 25.0

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 100.0

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านศาสนาอื่นๆ ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรด้านรายได้กับระดับทัศนคติในเรื่องเพศ

รายได้		ทัศนคติในเรื่องเพศ			รวม	ค่า χ^2
		น้อย	ปานกลาง	มาก		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	จำนวน	-	55	11	66	17.21**
	ร้อยละ	-	83.8	16.7	100.0	
4,000 - 6,000 บาท	จำนวน	-	58	10	68	
	ร้อยละ	-	85.3	14.7	100.0	
6,001 - 8,000 บาท	จำนวน	1	7	1	9	
	ร้อยละ	11.1	77.8	11.1	100.0	
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	จำนวน	-	7	-	7	
	ร้อยละ	-	100	-	100.0	

** $p \leq 0.01$

(N=150คน)

จากตารางที่ 35 แสดงว่าลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับทัศนคติในเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านรายได้ที่ต่ำกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมาคือ มีระดับทัศนคติ มาก คิดเป็นร้อยละ 14.7

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านรายได้ 4,000 - 6,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 85.3 รองลงมาคือ มีระดับทัศนคติ มาก คิดเป็นร้อยละ 14.7

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านรายได้ 6,001 - 8,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคือ มีระดับทัศนคติ มาก และระดับทัศนคติ น้อย คิดเป็นร้อยละ 11.1

กลุ่มตัวอย่างทางประชากรด้านรายได้ที่มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 100.0

สมมติฐานที่ 3 ระดับทัศนคติที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร ในเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับทัศนคติกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ(N =150คน)

ระดับทัศนคติ		การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ		รวม	ค่า χ^2
		ทราบ	ไม่ทราบ		
น้อย	จำนวน	1	-	1	1.15
	ร้อยละ	100.0	-	100.0	
ปานกลาง	จำนวน	112	15	127	100.0
	ร้อยละ	88.2	11.8	100.0	
มาก	จำนวน	21	1	22	100.0
	ร้อยละ	95.5	4.5	100.0	

จากตารางที่ 36 แสดงว่าระดับทัศนคติที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศในเรื่องเพศ แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้นิตยสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

ลักษณะการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนิสิตปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องของข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อนิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศและทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi - Square)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 150 คน แบ่งเป็น 7 คณะ คณะศึกษาศาสตร์ 29 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 62 คน คณะวิทยาศาสตร์ 42 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 28 คน คณะพยาบาลศาสตร์ 16 คน คณะสาธารณสุขศาสตร์ 12 คน คณะศิลปกรรมศาสตร์ 11 คน ส่วนใหญ่จะมีอายุ 18 - 20 ปี และนิตยสารส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ มีรายได้ส่วนใหญ่เป็นเงิน 4,000 - 6,000 บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อนิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศ

โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเคยอ่านนิตยสารสตรี และทราบว่านิตยสารมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ โดยได้มีการเปิดรับข่าวสารจากยืมเพื่อนมาอ่าน สถานที่ที่จะอ่านนิตยสารมากที่สุดคือสถานที่ใดก็ตามที่อ่านได้หมดแล้วแต่สะดวก เช่น บนรถเมล์ ร้านอาหาร เป็นต้น ชนิดนิตยสารที่อ่านมากที่สุดคืออิมเมจ เหตุผลของการนิตยสารมากที่สุดเพื่อพักผ่อนอารมณ์

ส่วนใหญ่ 3 ทักษะที่มีต่อเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศอยู่ในระดับสูงมากที่สุด เมื่อจำแนกตามรายช้อจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อเรื่องเพศ โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในการออกนัดเที่ยวครั้งแรกเป็นเรื่องไม่เสียหายมากที่สุด รองลงมาคือ คิดว่าการทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องหากเกิดการผิดพลาด และตั้งครรภขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม และอันดับที่ 3 คือ คิดว่าการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น

การอภิปรายผล

1. 1. สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีผลทำให้การเปิดรับข่าวสารจาก นิตยสารสตรีต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ลักษณะทางประชากรด้านคณะ อายุ ศาสนา และรายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรี ในด้านเหตุผลเพื่อแก้ ความเหงา เพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง เพื่อพักผ่อนอารมณ์ เพื่อความรู้เพศศึกษาต่างกัน อาจเนื่อง มาจากกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจทางด้านแฟชั่น การแต่งกาย และการอ่านนวนิยายคล้ายๆกัน เนื่องจากเป็นกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมคล้ายๆกัน จึงไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจาก นิตยสารสตรีที่แตกต่างกัน

ลักษณะประชากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรีที่ แตกต่างกันในด้านเหตุผลที่เลือกอ่านในเวลาเพื่อแก้ความเหงา อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มี รายได้น้อยกว่า 4,000 บาท จะเป็นกลุ่มตัวอย่างของนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะเป็นผู้ที่มีเวลาว่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ 8,000 บาทขึ้นไป สาเหตุอันเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 มีเวลาว่างมากกว่าชั้น ปี 2-3 และ 4ที่จะต้องเรียนหนักหรือมีการทำงานพิเศษ จึงอ่านนิตยสารสตรีเพื่อแก้ความเหงา

สอดคล้องกับแนวความคิดของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) เรื่องการเปิดรับข่าวสารว่า โดยปกติแล้วคนเราไม่ชอบที่จะอยู่โดยลำพัง คนเราจึงมีการอยู่ร่วมกัน เพื่อสังสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่ โอกาสจะเอื้ออำนวย แต่ถ้าไม่สามารถสังสรรค์กับเพื่อนได้โดยตรง คนเราจะอยู่กับสื่อต่างๆโดยใช้ การสื่อสาร และแท้ที่จริงแล้วคนเราพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่า เพราะเป็นเพื่อนแก้เหงา ได้ดี

แต่ไม่มีผลกับลักษณะประชากรด้านคณะที่ศึกษา อายุ และศาสนา อาจเนื่องมาจากการ อ่านนิตยสารเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น เพื่อความบันเทิง เพื่อความรู้ทั่วไป เพราะปกติแล้วคนเรา

ต้องการอ่านนิยายสารคดีเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตนเองมากกว่า ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อความทันสมัย และเป็นที่ยอมรับในสังคม ต้องการหาเอกลักษณ์ในตนเองให้พบ

สอดคล้องกับแนวความคิดของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูริย์ (2544) เรื่องการเปิดรับข่าวสารว่า เพราะมนุษย์ต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ทั้งเพื่อเสริมบารมีแก่ตนเอง เพื่อให้ได้รับความสะดวกสบาย หรือเพื่อความบันเทิงสนุกสนาน

ลักษณะประชากรด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากนิยายสารคดีที่แตกต่างกันในด้านเหตุผลที่เลือกอ่านในด้านเวลาเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง อาจเนื่องมาจากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี จะเลือกอ่านนิยายสารคดีเพื่อไปพูดคุยกับเพื่อนฝูงเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 24 - 26 ปี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 - 20 นี้เป็นกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นที่มีความสนใจอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ จึงนิยมอ่านเรื่องเพศในนิยายสารคดีหญิง

สอดคล้องกับแนวความคิดของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูริย์ (2544) เรื่องการเปิดรับข่าวสารว่า ความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐานของมนุษย์ คนเราอยากรู้อยากเห็นตั้งแต่สิ่งใกล้ตัวจนกระทั่งสิ่งที่ไกลตัวออกไป ซึ่งสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ดีที่สุด

แต่ไม่มีผลกับลักษณะประชากรด้านคณะที่ศึกษา รายได้ และศาสนา อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยที่กำลังอยู่ในวัยเรียน จึงพูดคุยกันเรื่องอื่นๆมากกว่า เช่น เรื่องข่าวสารในชีวิตประจำวันทั่วไป เรื่องการเรียนมากกว่าที่จะมาสนใจหมกมุ่นทางเพศ เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเลือกที่จะรับรู้ข่าวสารตามความต้องการในขณะนั้น และแรงจูงใจ

สอดคล้องกับแนวความคิดของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูริย์ (2544) เรื่องการเปิดรับข่าวสารว่า การเลือกรับรู้ข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ทักษะคิด ความต้องการ ความหวัง แรงจูงใจในขณะนั้น

ลักษณะประชากรด้านคณะ อายุ ศาสนา และรายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากนิยายสารคดีที่แตกต่างกันในด้านเหตุผลที่เลือกอ่านในด้านเวลาเพื่อพักผ่อนอารมณ์ อาจเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อจากเพื่อนคล้ายๆกัน เพราะว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน เช่น การพูดคุยกัน การเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ที่มีความคล้ายกัน จึงมีผลทำให้พฤติกรรมทางสังคมไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับทฤษฎีของเดอเฟลอร์ (1966) เรื่องการเปิดรับข่าวสารว่าประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน เช่น การเปิดรับสื่อมวลชน ความชอบสื่อประเภทต่างๆ เป็นต้น

ลักษณะประชากรด้านคณะ อายุ ศาสนา และรายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารสตรีที่แตกต่างกันในด้านเหตุผลที่เลือกอ่านในด้านเวลาเพื่อเป็นความรู้ในเรื่องเพศศึกษา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่ถึงวัยที่มีชีวิตคู่ จึงไม่สนใจเรื่องเพศศึกษาเนื่องจากกำลังอยู่ในวัยเรียน แต่วัยรุ่นพยายามค้นหาความสามารถเอกลักษณ์ที่แท้จริงของตนเอง แต่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ที่เด็กได้รับมาตลอดระยะเวลาของการพัฒนาการ เป็นสิ่งที่วัยรุ่นสนใจมากกว่าการสนใจเรื่องเพศศึกษา

สอดคล้องกับแนวความคิดของเดโซ สวานานท์ (2529) เรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่นว่าวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการค้นหาเอกลักษณ์ตนเอง จะเป็นไปได้ด้วยดีแค่ไหนขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของเด็กที่ได้รับมาตลอดการพัฒนาการ และสภาพแวดล้อม

2. สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า มีทั้งส่วนที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ ลักษณะประชากรด้านศาสนาและรายได้ที่แตกต่างกันมีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน(จากตารางที่ 67) โดยศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติไทยจะเห็นได้ว่าศาสนาพุทธนั้นมีทัศนคติแตกต่างกับศาสนาอื่นๆ โดยศาสนาอื่นๆ นั้นมักจะมีทัศนคติที่แสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา เรื่องธรรมชาติทั่วไปของมนุษย์โดยมีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ซึ่งขัดแย้งกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทย เรื่องเพศในสังคมไทยถือเป็นเรื่องไม่สุภาพ รายละเอียดต่างๆ ถือเป็นเรื่องลับที่ต้องปกปิดและพุดกันได้เฉพาะในที่ลับหูลับตาเท่านั้น เพราะค่านิยมที่มองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่ต่ำหยาบคาย มีผลทำให้ทัศนคตินั้นแตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชาติวุฒิ วัจวล (2542) แนวคิดเรื่องเพศ ในสังคมไทย เพศในสังคมไทยยังถือเป็นเรื่องไม่สุภาพ รายละเอียดต่างๆ ถือเป็นเรื่องลับที่ต้องปกปิดและพุดกันได้เฉพาะในที่ลับหูลับตาเท่านั้น เพราะค่านิยมที่มองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่ต่ำหยาบคาย ทั้งที่เรื่องเพศและภาวะทางเพศเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิด

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยจะเป็นกลุ่มของนักศึกษาที่อยู่ในช่วงชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากทดลองสิ่งที่แปลก และเต็มไปด้วยความเพ้อฝัน เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับวัยรุ่น ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้สูงจะเป็นกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยจะเป็นกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่วัยความเป็นผู้ใหญ่ และมีความมุ่งมั่นทางด้านการเรียน การทำงานมากกว่าจะให้ความสนใจเรื่องเพศ

สอดคล้องกับแนวคิดของ Brandage (1987) พฤติกรรมวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบลอง เป็นธรรมชาติพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์สังคม เมื่อมนุษย์เป็นสัตว์สังคมชนิดหนึ่งและเป็นวัยที่

เข้าสู่วัยรุ่นนั้น การได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆยังมีน้อย แต่ขณะเดียวกันก็มีแรงบันดาลใจใฝ่รู้สูง มนุษย์ในวัยรุ่นจึงชอบที่จะทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ตามกระแสวัฒนธรรมที่ได้รับมา

ตัวแปรที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ ลักษณะทางประชากรด้านการศึกษาและอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานั้นจะมีความแตกต่างกันด้านสาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งด้านอายุที่แตกต่างกัน นั้นแต่จะมีการเรียนรู้ ประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมือนกัน เพราะว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่คนเราจำเป็นต้องมีการเรียนรู้เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้ มีผลทำให้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนั้นคล้ายคลึงกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของไพศาล หวังพานิช (2523) ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าว จะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

3.สมมติฐานที่ 3 ระดับทัศนคติเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทัศนคติเรื่องเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อ แตกต่างกัน สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุดเหมือนกัน ในปัจจุบันนี้สื่อเรื่องเพศ สามารถพบเห็นได้มากไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เพราะว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่จำเป็นที่คนเราจะต้องเรียนรู้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจ ที่คล้ายคลึง ทำให้การเปิดรับสื่อเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการเปิดรับจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามความเชื่อเดิม

สอดคล้องกับแนวคิดของ แคลปเปอร์ (1960) เรื่องการเปิดรับสารจากสื่อมวลชนที่มีอยู่ว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตนเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นการเปิดรับจึงไม่มีผลกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางเพศ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันนี้มีสื่อช่วยมากมาย และนิตยสารเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่สามารถหาดูได้โดยทั่วไป แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นสมัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับเพศมากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะหามาตรการในการแก้ไขปัญหานี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาการที่วัยรุ่นปัจจุบันนี้โดยเฉพาะผู้หญิงไม่สนใจเรื่องรักนวลสงวนตัว อันจะมีปัญหาตามมาผู้หญิงอาจจะตั้งครรภ์ก่อนเวลาอันสมควร
2. ควรจะมีการจัดการสัมมนาเพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ให้ความรู้เพื่อที่นิสิตจะได้เข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการแสดงออก นิสิตจะได้หันมาสนใจด้านอื่นที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเองแทนการดูสื่อช่วยทางเพศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งต่อไปน่าจะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยสาเหตุและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เรื่องบทบาทของนิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศ
2. หากจะทำการศึกษารื่องนี้ครั้งต่อไป น่าจะทำการทดสอบกลุ่มประชากรที่มีความแตกต่างกันมากกว่านี้ และกระจายให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม

บรรณานุกรม

- กรองทิพย์ จันเข้ม (2537) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น
- จริญญา นิลแพทย์ (2541) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- จารุรัตน์ เจียมประชาชนรากร (2537) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 - 3 จำนวน 514 คน
- จิตเลขา สุขเสริมสังข์ชัย (2542) ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคสตรีที่มีต่อนิตยสารสตรี
- จุติมา เพชรรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์”
- ชาติวุฒิ วัจวล (2542) ศึกษาอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- นิศารัตน์ ทองอุปการ (2538) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2540) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา
- ลักษมี ไชยทองศรี (2541) ศึกษาบทบาทของนิตยสารสตรีในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย
- วรินทร์า ไกยรวงศ์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง มิติแห่งการบริโภคที่ปรากฏในนิตยสารผู้หญิง

เรื่องของ

ขนาด”

สำคัญจริงหรือ?

ยอมรับเถอะว่าไม่มีใครต้องการผู้ชายที่เป็นเจ้าของเครื่องเคราขนาดเท่าเห็ดต้นกระจุ๋ แต่ถ้าเราใส่ใจเรื่องขนาดจริงๆ แล้วจะรู้อย่างไรว่าของเขาเล็กเกินไป หรือเป็นเราเองที่มีห้องหับโอบอ้อมเกินพอดี? มีหนึ่งคำเปรียบเปรยบาดใจที่ว่า “เหมือนโยนไส้กรอกเข้าไปในหุบเหวแกรนด์แคนยอน” ไม่มีใครชอบแน่กับการรู้สึกไม่สนใจในเรื่องบนเตียง และหมดสมัยแล้วที่ผู้ชายจะขดเขี้ยวความมั่นใจที่ขาดหายไปบนเตียงด้วยการซื้อชุดสปอร์ตสูทสีแดงเข้ม เพราะเดี๋ยวนี้มีบางรายที่เลือกจะทำกรวดผ่าตัดเสริมขนาด และผู้หญิงบางคนก็ยินดีรอรับมีดหมอเช่นกัน” เพื่อจะได้มีช่องคลอดสวยงามเหมือนช่างปั้น

สถิติความสัมพันธ์

คราวนี้ก็มาวัดถึงขนาดองคชาติโดยเฉลี่ยแน่ละว่าผู้ชายแต่ละคนมีติดตัวมาไม่เท่ากันจากการศึกษาของบริษัทผลิตถุงยางในอเมริกาพบว่าความยาวเฉลี่ยของหนุ่มมะกันคือ 14.9 เซนติเมตร ส่วนผลสำรวจของชายเยอรมันโดยเฉลี่ยคือ 14.48 เซนติเมตร ส่วนของหนุ่มแคนผู้ดีนั้น www.netdoctor.co.uk ได้คำนวณพบว่าขนาดที่ขยายเต็มที่ของหนุ่มอังกฤษจะอยู่ประมาณ 12.9 เซนติเมตร และจากการสำรวจของคลีโอบพบว่าองคชาติของหนุ่มเอเชียโดยเฉลี่ยจะสั้นกว่าของหนุ่มผิวขาวโดยเฉลี่ยประมาณ 2 เซนติเมตร ทั้งที่ในช่วงทศวรรษ 40 อัลเฟรด

คินซีย์ ผู้บุกเบิกการสำรวจความสามารถในการร่วมเพศของผู้ชายเคยสรุปไว้ว่าความยาวโดยเฉลี่ยขององคชาติที่แข็งตัวจะอยู่ประมาณ 16 เซนติเมตร ทำให้ผลการศึกษาของเขาถึงผิดได้ขนาดนั้นก็ต้องมาดูถึงวิธีที่คินซีย์ทำการสำรวจลึะ คินซีย์ส่งไปรษณียบัตรติดแสตมป์ให้กับอาสาสมัครตามบ้าน และขอให้เขาใช้ไปรษณียบัตรแผ่นนั้นวัดขนาดอวัยวะเพศของตัวเองพร้อมทำเครื่องหมายไว้ และส่งกลับทางไปรษณีย์ เห็นได้ชัดว่าคุณคินซีย์ลึ้มคิดถึงอิโก้แรงกล้าของผู้ชายในเรื่องนี้นั่นเอง

ใหญ่จริงหรือหลอกตา?

หากสงสัยว่าทำไมผู้ชายต้องสนใจเรื่องขนาดอวัยวะเพศกันด้วย? คำตอบก็จะได้ว่า “มันอาจเป็นธรรมชาติของมนุษย์” เพราะตั้งแต่ยุคแรกเริ่มของสิ่งมีชีวิต ผู้นำฝูงมักจะเป็นตัวผู้ที่แข็งแรงที่สุดและตัวใหญ่ที่สุด และความคิดนี้คงหลงเหลืออยู่ในสมองของผู้ชายบางคน อย่างไรก็ตามชายหนุ่มทั้งหลายพึงจำว่าไม่ควรมองอายุของเพื่อนร่วมเพศจากมุมมองที่หลอกสายตาเพราะจะทำให้ดูเกินจริง หรือดูอวบอ้วนกว่าปกติ องคชาติจะดูสั้นกว่าความเป็นจริงเมื่อมองจากด้านบน หากเปรียบกับการมองดูตรงๆ ในกระจกหรือมองข้ามห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า นอกจากนี้คนที่ตกทึบก็สามารถทำให้เจ้าส่วนนี้ดูเล็กเกินจริงด้วย

กัลยกรรมตกแต่

ไม่ว่าของตัวเองจะมีขนาดเท่ามดหรือช้างผู้ชายบางคนก็คิดถึงทุกวิถีทางที่จะทำให้ “น้องชาย” ใหญ่ขึ้นอีก รวมถึงการผ่าตัดด้วย ซึ่งศัลยแพทย์จะนำหนังและไขมันจากกันมาเย็บใส่ในลำองคชาติ ด้วยวิธีนี้จะเพิ่มความยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร และเพิ่มความหนาประมาณ 1.25 เซนติเมตร เมื่อรู้อย่างนี้สงสัยว่าหนุ่มๆ ที่อยากเหมือนดารานางโป๊คงเข้าคิวรอผ่าตัดเต็มไปหมดละมัง? แต่แพทย์รายหนึ่งบอกว่า “เท่าที่เจอสงสัยว่าจะมีผู้ชายประเภทนั้นไม่กี่คน แต่คนใช้ของหมอ 90% จะมีขนาดสั้นกว่าปกติจริงเพราะถ้าเมื่อแข็งตัวแล้วยังยาวไม่ถึง 3 เซนติเมตร หมอก็กะใจได้ว่าควรกังวล ก็เหมือนผู้หญิงไม่มีหน้าอกนั่นละ”

หายากมากที่จะพบ “องคชาติขนาดจิ๋ว” จริงๆ ศัลยแพทย์ก็กราบเสวว่า “หมอเคยพบเพียงรายเดียวที่มีขนาดอวัยวะเพศยาวแค่ครึ่งหนึ่งของขนาดนิ้วก้อยเท่านั้น เป็นเด็กหนุ่มอายุ 16 และเนื่องจากการรักษาของหมอไม่ได้รวมไปถึงด้านจิตวิทยา หมอแค่ผ่าตัดให้เขา แต่ไม่รับประกันว่าจะแก้ปัญหาให้เขาได้หรือเปล่า” แต่อย่างไรก็ตามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าโดยปกติแล้วผู้ชายไม่ควรถูกพิจารณาเรื่องกรวดผ่าตัดอวัยวะส่วนนี้ ยกเว้นว่าจริงมีความยาวในช่วงอ่อนตัวน้อยกว่า 4 เซนติเมตร หรือมีความยาวในช่วงแข็งตัวน้อยกว่า 7.5 เซนติเมตรถึงจะควรพิจารณา แต่ส่วนนี้มักที่วิตกกังวลเรื่องขนาด

มักจะมียาวะเพศขนาดปกติทั้งนั้น แต่ไม่เคยพอใจถึงที่ตนมีเท่านั้นเอง

แพทย์รายหนึ่งเล่าว่า "หมอเคยปฏิเสธผู้ชายหลายคนที่ยอยากผ่าตัดเสริมขนาดอวัยวะเพศของตัวเอง ทั้งที่พวกนี้มีอวัยวะขนาดปกติและสมบูรณ์ แต่กลับอยากผ่าตัดด้วยเหตุผลผิดๆ อาจเป็นเพราะว่ามีเงินเหลือใช้ หรือคิดว่ามันจะทำให้เขาเป็นนักรักที่เก่งกาจขึ้น" การผ่าตัดอวัยวะส่วนนี้อาจเกิดอาการแทรกซ้อนตามมา และหากไม่สามารถขยายได้ ส่วนปลาย (หรือส่วนหัว) ขององคชาติอาจดูผิดสัดส่วนจากส่วนที่เหลือ และอันตรายที่อาจเกิดขึ้นก็คือ แพทย์บางคนจะฉีดไขมันเข้าไปในองคชาติ ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะดูดซับไขมันอีกระลอกจนบริเวณนี้จะมีหน้าตาเป็นปุ่มปมไปทั่ว คงแน่ๆว่า

หนาไว้ก่อนจะดีกว่า

ถ้าพูดถึงเช็กซ์ หนุมๆ สามารถวางใจได้เรื่องความยาวขององคชาติ เพราะเขาไม่จำเป็นต้องยาวมาทนายนักก็สามารถประกอบกิจโดยสมบูรณ์ได้แล้ว ด้วยเหตุที่ช่องคลอดมีพื้นที่ที่น่ายัศจรรย์ หากอยู่ในเวลาปกติ มันจะเป็นเหมือนโพรงถ้ำที่ยับตัวลง มีความยาว 12 เซนติเมตร ส่วนหน้าและหลังจะสัมผัสกันเหมือนถุงเปลาๆ

หนึ่งใบ โพร่งส่วนนี้จะเปิดง่ายมากเมื่อมีอะไรสอดแทรกเข้าไป เช่น ผ้าอนามัยแบบสอดหรือองคชาติ ช่วง 3 เซนติเมตร

แรกๆของช่องคลอดจะมีปลายประสาทอยู่เต็มไปหมด และไวต่อการปลุกเร้ามากที่สุดด้วย ถ้าคุณเชื่อว่า จี สปอต ที่เขาพูดถึงกันนั้นมียู่จริง มันก็จะอยู่ช่วงกึ่งกลางจากด้านหน้าของผนังช่องคลอดเข้าไป ดังนั้นคุณจึงต้องการองคชาติที่มีขนาดเพียง 4-6 เซนติเมตรสำหรับการเสียดสีให้เกิดความสุข และไม่ต้องกังวลว่าเขาจะมีสัดส่วนใหญ่โตเกินคุณ เพราะช่องคลอดจะสามารถขยายออกได้อีก 5-7 เซนติเมตร เมื่อคุณถูกปลุกเร้า

สิ่งที่ดูจะมีความหมายกว่าความยาวคือขนาดด้านกว้างขององคชาติ เพราะสัดส่วนที่หนากว่าจะกระตุ้น คลิตอริสระหว่างทางสอดใส่ได้มากกว่า บริเวณเนื้อที่ตั้งชั้นสองแห่ง (ซึ่งซ่อนอยู่ในร่างกายแต่เป็นส่วนประกอบของ คลิตอริสถึง 90%) จะขยายตัวถึงบริเวณแคม และองคชาติที่มีขนาดหนาจะสามารถเสียดสีบริเวณนี้ได้มากกว่า

กระชับช่องคลอด

ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้ชายอ้วนหรือผอม เคล็ดลับของเช็กซ์ที่ประสานกลมกลืนอยู่ที่ความกระชับของคุณรวมทั้งความหนาของเขา ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า "เราไม่ควรสนใจเรื่องขนาด แต่ควรใส่ใจการเคลื่อนไหวและจังหวะมากกว่า" ขนาดอวัยวะเพศของผู้ชายแต่ละคนจะตายตัว แต่ผู้หญิงคนหนึ่งสามารถขยับที่ทางพื้นที่ส่วนตัวภายในได้ตามความเหมาะสมด้วยการบีบรัดและผ่อนคลายกล้ามเนื้อบริเวณอุ้งเชิงกราน

ที่วามนี้ผู้นับบริเวณ 3 เซนติเมตรแรกของช่องคลอดเท่านั้น และการรัดรอบองคชาติของเขาจะเพิ่มความรู้สึกร่วมได้อีก ยิ่งคุณใช้กล้ามเนื้อบริเวณอุ้งเชิงกรานให้เป็นประโยชน์ตอนร่วมรักมากเท่าไร ก็จะเป็นการกระชับช่องคลอดมากขึ้นเท่านั้น แถมยังทำให้คุณถึงจุดออกก็สั่มรุนแรงและนานขึ้นอีกด้วย เช่นเดียวกับกล้ามเนื้อส่วน

วิธีการใช้ช่องคลอด

เพื่อเพิ่มความกระชับตึงตังให้กับเครื่องมือเครื่องมือในกิจกรรมทำรักของคุณ วิธีการง่ายๆ ทำได้โดยบีบรัดกล้ามเนื้อบริเวณอุ้งเชิงกรานเหมือนกับว่าคุณกำลังกลืนบิสซาวะ หรือสอดนิ้ว 2 นิ้วเข้าไปในช่องคลอด และบีบรัดกล้ามเนื้อรอบบริเวณนี้ แล้วก็ผ่อนคลายเนื้อกล้ามเนื้อซ้ำอย่างนี้ 10 ครั้ง อย่างน้อย 10 ครั้งต่อวัน เมื่อคุณรู้แล้วว่าใช้กล้ามเนื้อส่วนใด คุณก็สามารถบริหารได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ วิธีที่ดีที่สุดคงก็ไม่บีบรัดโดยสายนินจะรู้ว่าคุณกำลังทำการบริหารส่วนนี้อยู่ แต่คนรักของคุณรู้แน่นอนเมื่อคุณกำลังมีความสุขกับเขา

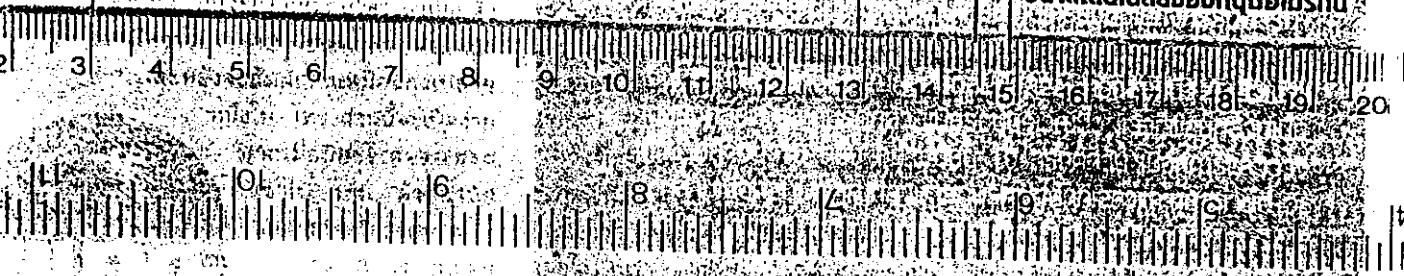

3 เซนติเมตร
ขนาดโดยเฉลี่ยของอวัยวะเพศ
กอร์ลาชายคนเอเชีย

12.9 เซนติเมตร
ขนาดโดยเฉลี่ย
ของท่อนอังกฤ

14.48 เซนติเมตร
ขนาดโดยเฉลี่ยของท่อน
เยอร์บี

14.9 เซนติเมตร
ขนาดโดยเฉลี่ยของท่อน
อเมริกัน

แปลแปล

ของร่างกาย ซึ่งคลอสามารถหย่อน
ไม่ได้หากไม่ได้ออกกำลังกาย ซึ่งคุณจะได้รู้
เมื่อเวลาที่คุณไอหรือจามแล้วมีปัสสาวะ
ไหลออกมาเล็กน้อย หรือไม่รู้สึกถึงผ้า
อนามัยแบบสอดที่ใส่อยู่เลย

นอกจากนี้คุณจะได้รู้สึกถูกปลุกเร้าทาง
สมองลง แต่เรื่องนี้มักไม่เป็นปัญหาถ้ายังมี
ลูกสองคนขึ้นไป เพราะหลังคลอดบุตร
คลอสามารถคลายความกระชับตัวเด็ก
ใหญ่ หรือการคลอดกินเวลานาน หรือ
แพทย์ใช้เครื่องมือ ผู้หญิงบางคนถึงกับยอม
ผ่าตัดเพื่อสามีด้วยการขึ้นเตียงให้แพทย์
ฉีดยาระงับความรู้สึกเพื่อเพิ่มความกระชับ แต่
คิดแล้วคุณสามารถฟื้นสภาพกลับมาเนื้อให้
คมด้วยการบริหารช่องคลอดแบบที่เรา
แนะนำ

แต่ถึงอย่างนั้นผู้หญิงบางคนก็เลือกที่จะ
ใช้แพทย์ แพทย์รายหนึ่งบอกว่าได้
การผ่าตัดกระชับช่องคลอดให้กับผู้หญิง
มาแล้ว 30 รายต่อปี "หมอจะตัดชิ้นเนื้อ
กล้ามเนื้อบางส่วนหลังช่องคลอด และเย็บ
เนื้อด้านหลังช่องคลอดให้กระชับ และ
ผลตอบรับของคนไข้ก็พบว่าชีวิตเขาก็คง
ปกติเหมือนเดิม แต่หมอจะแนะนำให้
ใช้ยารักษาหลายเดือนหลังจากคลอดบุตร
เพื่อว่าการบริหารช่องคลอดได้ผลใหม่
ต้องแน่ใจว่าแรงจูงใจของคนไข้
จะสมแล้ว ถ้ามีคนที่ต้องการกระชับ
ช่องคลอดเพียงเพราะสามีโอดครวญว่า
เธอหลวมเกินไป หมอจะตรวจดูก่อนว่า
เคไหน บางทีอาจเป็นที่ตัวสามีก็ได้ที่
ควรรักษา"

ขณะที่สตีลแพทย์อีกรายไม่เห็นด้วยกับ
การผ่าตัดกระชับช่องคลอด "หมอเชื่อว่าการ
บริหารช่องคลอดด้วยมือและความเสี่ยง

●● เมื่อเขามียขนาดใหญ่
ไหลลงจากเข่าบนท่อนางและคุณเป็น
ฝ่ายอยู่บน ทำนี้จะทำให้คุณด้วยคุณ
การเคลื่อนไหว และความลึกของกระ
สอดใส่ อาจใช้สารหล่อลื่นช่วยด้วย

●● เมื่อเขามียขนาดเล็ก
กางวางเหลียวหลังเป็นท่าที่ช่วยให้การสอดใส่ลึกขึ้น
และเป็นการกระตุ้นคลอริสด้วย อีกท่าหนึ่งที่ดีคือก้านอนตะแคงโดยคุณอยู่ในท่า
งอเข่าเข้าหากันแล้วให้เขาเข้าทางด้านหลัง

●● เมื่อเขามียลักษณะคดงอ
ขึ้นอยู่กับว่าเขงอไปด้านไหน คุณต้องเป็นฝ่ายอยู่สูง ให้เขาเป็นฝ่ายประกบตัว
เองอยู่ข้างบน และจับขาขวาของคุณพาดไว้บนหน้าขาซ้ายของเขา หรืออาจใช้
ขาขวา บางครั้งรูปร่างของคุณที่คดงอจะช่วยกระตุ้นจุดจุดพิเศษอย่างดี

●● เมื่อคุณมีบุตรแล้ว
ให้เขานอนท่อนางหรือขาทั้งสองข้างลงข้างเตียง โดยที่คุณเป็นฝ่ายอยู่บนเตียง
สลับสลับ และประคองตัวคุณด้วยแขนทั้งสองข้าง สลับสลับไปเรื่อยๆ รวมกัน
พร้อมกับบริหารกล้ามเนื้อช่องคลอดไปด้วย วิธีนี้จะทำให้สอดใส่หล่อลื่นบริเวณ
นี้เป็นที่กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกและกระชับกล้ามเนื้อไปในตัว

เพราะการกระชับช่องคลอดอาจสร้างแผล
ที่ก่อความเจ็บปวดรุนแรงมาก ซึ่งบริเวณ
อวัยวะส่วนนี้ขึ้นชื่ออยู่แล้วว่ารักษาหายยาก

ปากทางแห่งความรัก

ไม่เพียงแต่เรื่องความกระชับเท่านั้นที่ผู้หญิง
ส่วนใหญ่กังวลกัน หลายรายยังไม่มีความสุข
กับขนาดของแคมช่องคลอดอีกด้วย และ
บางรายถึงกับผ่าตัดลดขนาดส่วนนี้ ผู้หญิง
หลายรายขอให้สตีลแพทย์ตกแต่งให้แคม
ช่องคลอดดูอ่อนเยาว์ขึ้น เพราะเมื่อมีอายุ
มากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากมีบุตรแล้ว ไชมัน
ของแคมช่องคลอดจะห่อหุ้มทำให้ดูหยาบและ
หมดสวย ส่วนแคมในก็จะยื่นออกมาให้เห็น
เด่นชัดกว่าเดิม ผู้หญิงหลายรายยอมเสีย

เงินก้อนโตเพื่อตกแต่งแคมในให้ได้รูปทรง
เหมือนสมัยที่ตนยังสาว และถ้าอยากโอน
ถ่ายไขมันจากหน้าท้องมาตกแต่งแคมนอก
ให้อวบอิมขึ้นอีกก็จะเสียเงินก้อนโตกว่าเดิม
อาการแทรกซ้อนจากการผ่าตัดส่วนนี้คือ
ความเจ็บปวด อาการบวม และอาจเป็น
แผลเป็น ดังนั้นควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า
คุณได้แพทย์ที่มีประสบการณ์และเป็นแพทย์
เฉพาะทางจริงๆ แต่ควรรู้ก่อนว่าไม่ว่าผู้หญิง
จะกังวลว่าแคมนอกแคมในของตนจะดูเป็น
อย่างไร แท้จริงแล้วอวัยวะเพศหญิงทุกรูปทรง
สามารถปลุกเร้าอารมณ์ของเพศชายได้ทั้งนั้น

บทสรุปเรื่อง "ขนาด"

ในโลกที่ขนาดของสิ่งต่างๆดูจะสำคัญมาก
เช่นนี้ ฟังจำว่าอวัยวะเพศที่ใหญ่ที่สุดคือ
สมอง การเป็นนักรักที่ดีไม่เกี่ยวกับเลยกับ
ความยาวขององคชาติ แต่ขึ้นอยู่กับระยะเวลา
ที่เขาให้ความสุขกับคุณมากกว่า เพราะ
องคชาติส่วนใหญ่ถูกออกแบบมาให้เหมาะสม
กับช่องคลอดทุกรูปแบบ อย่าปล่อยให้คำพูด
ของคนรักทำให้คุณรู้สึกผิดปกติ และเช่น
เดียวกันอย่าทำให้เขาหมดความมั่นใจโดย
การเปรียบเทียบเขากับขนาดของหอมี่มี
ถ้าคุณกำลังคิดจะเสี่ยงกับมีดมเพื่อคนรัก
คุณคงต้องถามตัวเองก่อนว่าเกิดอะไรขึ้นกับ
แนกับความสัมพันธ์ที่เป็นอยู่

ขนาดองคชาติระดับตำนานของ จอห์น โฮล์ม
ตารางนี้บอกถึงขนาดองคชาติในทศวรรษ 70

Year	Size (cm)
25	15.5
26	16.5
27	17.5
28	18.5
29	19.5
30	20.5

เป็นข้อเท็จจริงที่เรารู้กันดี
 ว่าเป็นสิ่งที่ผู้ชายพูดได้ดีกว่า
 เกี่ยวกับเรื่องเพศของเพศชาย
 คุยเรื่องเพศที่ปลอดภัย และ
 หรือเรื่องเพศที่ปลอดภัย
 และเรื่องเพศที่ปลอดภัย
 โปรดดูเว็บไซต์นี้เพื่อ
 เป็นเรื่องของคุณ Isabella

เรื่องของผู้ชาย

ควรต้องให้พวกผู้ชายพูดได้ดีกว่า

ausas บทกวีอันดี มาจากเรื่องจาก Penis ce sont les hommes qui en parlent le mieux. Isabelle Lortholary

ถ้าขอโทษเรื่องเล่าเรื่อง เรื่องเล่า ไม่คงพบน ไม่ทาง
 รับรองว่าน่าเหลือ เพราะถึงแม้ผู้ชายจะพูดได้ดีกว่า
 เรื่องเหล่านี้ใจสาวเจ้าได้ อย่างหมดจดงดงาม และอวดว่า
 ตัวเองหาญกล้าราวกับนาคในสมัน (หมกได้ชัยชนะ) พวก
 ผู้ชายคงไม่ค่อยชอบที่จะให้ใครมาเสกถึงความเป็นไปในเรื่อง
 ทางการเมือง พวกเขาคงชอบกับแบบส่วนตัวมากกว่าจะเอาเข้ามา
 ตัดเผาะ เพราะฉะนั้นถึงแม้ผู้ชายจะพูดได้ดีกว่าเรื่องเพศ
 ก็คงยากพอๆกับที่พวกผู้ชายอธิบายความสัมพันธ์กับแม่
 ยังกงสนธิคดีเหมือนตอนเป็นเด็กหรือในการพูดเรื่องเพศ
 สัมพันธ์กับผู้ชายจึงน่าจะเป็นเรื่องเปราะบาง เขาอาจตอบเสียงๆ
 แบบนักถกถก ฟันได้เสีย

อย่างไรก็ตาม การสนทนาเป็นประจำเดือนของหนังสือ
 "ผู้ชายและสุขภาพ" (Men's Health) ยืนยันว่าเรื่องของเจ้าหน
 ยังกงเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในหลายเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือหนังสือใหญ่ โดยผู้ชายอายุ 40 ปี จะคิดถึง

เจ้าหนของตัวเองทุก 20 นาที ผู้ชายอายุ 30 ปี จะคิดถึงเจ้าหน
 15 นาที และผู้ชายอายุ 20 ปี จะคิดถึงเจ้าหนของตัวเอง
 ตลอดเวลาเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมถึงเจ้าหนที่เป็นที่หมายหรือ
 หรือวัยเด็ก ผู้ชายส่วนใหญ่มีภรรยาอยู่คนเดียว ในโลกนี้คนที่
 นอกกรงกาย หลายครั้งเราไม่ได้จะเห็นกับสิ่งที่มีคนพูด
 จะได้ยินกับความวิกลจริตที่มีเจ้าหนส่วนตัว และบ่อยครั้งที่เราต้อง
 ห้ามใจไม่ให้แต่ต้องนับอยู่เพื่อให้เห็นเจ้าหนของตัวเอง
 ความกังวลใจใหญ่หลวงที่มีต่อเจ้าหนเป็นเรื่องที่
 อาจหายไป

แล้วอย่างนี้จะพูดได้ไหมว่า เจ้าหนคือความภูมิใจที่หาได้ยากผู้ชาย
 รู้สึกของตัวเอง เป็นเพื่อนซี้ เป็นพันธมิตรที่ซบแน่นกับเจ้าหน ผู้ชายที่
 สวรรค์หรือเพื่อนยากในโมงยามที่สดแสนสุขสมอารมณ์หมาย จริ่งจ้อ
 ผู้ชายมองมันอย่างไร และทำให้มันมีอิทธิพลต่อโลกทั้งใบใน
 ฤดูหนึ่ง สาวกทั้งหลาย จงรักเจ้าหนใจหรือใจ และยังคงเก็บความทรงจำ
 แสนประณีตกับความตื่นตัวที่เราโล่งกว้างใจหรือใจ

เรื่องย่อป้าจ๋าหนู

- 1 สำหรับคุณ เจ้าหนูหมายถึงอะไร
- 2 คุณจำเกมสกีที่ทำให้คุณเกิดอารมณ์ครั้งแรกได้หรือไม่
- 3 ตอนเป็นเด็ก คุณเคยเปรียบเทียบขนาดของคุณกับเพื่อนหรือไม่ แล้วตอนเป็นผู้ใหญ่คุณเคยสองศพรอบๆ คุณว่าเจ้าหนูของคุณเป็นอย่างไรร
- 4 คุณว่ามันมีคุณค่าอย่างไร
- 5 คุณภูมิใจในตัวมันหรือไม่
- 6 คุณภูมิใจในตัวมันหรือไม่
- 7 เมื่อไหร่ที่คุณเริ่มรู้สึกว่ามันมีความสำคัญ
- 8 คุณคุยเรื่องนี้กับเพื่อนๆของคุณบ้างหรือไม่
- 9 คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณให้ผู้หญิงเห็นมันครั้งแรก
- 10 คุณเรียกมันว่าอะไร
- 11 ผู้หญิงของคุณหรือผู้ชายของคุณเรียกมันว่าอะไร และเธอคิดว่ามันเป็นอย่างไร

ในปี 1971 ในนิยายรักกึ่งตลก กึ่งโศก (นาฏกรรม) เรื่อง "ฉันและเขา" (Moi et Lui) ผู้แต่งคืออัลแบร์โต โมราเรส จินตนาการให้ชายคนหนึ่งพูดจาโต้ตอบสนทนากับเครื่องเพศของตัวเองอย่างตลกขบขัน ยั่วเย้า และยั่ววะกันสุดขีดกับเจ้า "เฟรเดอริคส์ เร็กซ์" (เจ้าหนูของเขา) และยกลมบัตีสวนตัวมันขึ้นมาคุยกันตลอดเกือบ 500 หน้า กระดาษ ปัจจุบันมีการตั้งคำถามสนทนากันในหัวข้อที่ว่า "เจ้าหนูในทศสภาพที่แปรเปลี่ยน" โดย เอ็ด เบลฟงด์ และแม็กกี

ปาลีย์ สาวชาวอเมริกันผู้ตั้งคำถามนี้เรียกว่า "ความสัมพันธ์ของผู้ชายกับเครื่องเพศของตัวเองนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตของเขาทีเดียวหรือ" และ "จริงหรือที่เจ้าหนูของเขาสาคัญกว่าความรัก" เราจึงนำคำถามเหล่านี้ไปตามเพื่อนผู้ชายที่แสนดีและยินดีตอบคำถามให้เราฟังอย่างเปิดเผย

อ็อก อายุ 29 ปี
"ผมให้มันอยู่อย่างนั้น"

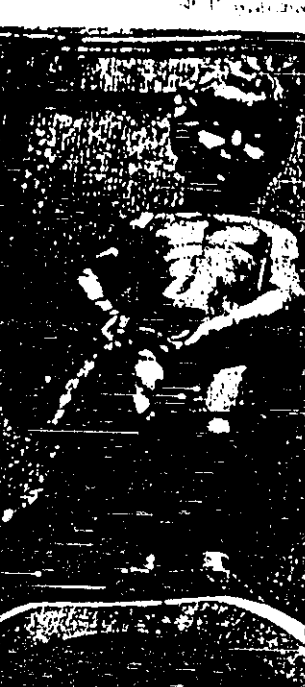
- 1 ตอนสกีไม่คืนจากร่างกายของผม โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มองเห็นได้แทนเดียวกับเต้านม ผมว่ามันดูจริงจัง ช่วงท้องของผมโยกตึงและเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อซึ่งดูคล้ายแผ่นซ็อกเก็ตพลาสติก พวงวดยุเจ้าหนูของผมคือความเป็นชายชาติกรที่ทรงพลัง
- 2 จริงๆแล้วไม่เคยเลย รู้สึกจะมี 2 ครั้งเท่านั้นที่ผมจำได้ ตอนนั้นผมอยู่คนเดียวในห้องน้ำ และเปิดน้ำให้ไหลลงอ่างเพื่อไม่ให้เสียงดังมาก มีเสียงอาบ้ำ แล้วผมก็ลูบมันไปมา ตอนนั้นคงสัก 5 ขวบเห็นจะได้ ต่อมาก็คอน 7 หรือ 8 ขวบ มีการเล่นเกมนัดกับลูกพี่ลูกน้องผู้หญิง ผมให้เธอดูว่าผมบัสสวาระยังไง และเธอก็ทำให้ผมดูบ้าง เราไม่ได้แตะต้องตัวกัน แต่มองดูกันเฉยๆ
- 3 เคย ผมเปรียบเทียบมันตอนที่มีมันอ่อนเปวๆเปี้ยๆ สุนัขดีเหมือนกันตอนแข่งกันยิงบัสสวาระ เจิงจริง ๆ ตอนเป็นผู้ใหญ่ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ผมเปรียบเทียบกับของคนอื่น เป็นตอนที่ผมอาบน้ำตอนเที่ยงคืน ผมคงดื่มเข้าไปมาก

- 4 ก็เหมือนที่คุณถามว่าผมคิดอย่างไรกับตัวเอง บางทีผมก็รู้สึกดี บางทีก็รู้สึกไม่ดี มันตั้งขึ้นมาเรื่อยๆ (มันทำให้เด็กเกิร์ล) แต่ผมให้มันอยู่อย่างนั้น
- 5 ละบอกว่ามันดูดีแค่ไหน เท้าที่มันประหลาดมากกว่า แต่ผมว่าของผู้หญิงสวยกว่านะ
- 6 ผมไม่เคยตามตัวเองเรื่องนี้ ผมก็มีความสุขอยู่แล้ว
- 7 นักจิตวิทยาบอกว่า มันเกิดขึ้นแบบกะทันหันก็ตอนที่ผมมองดูเจ้าหนูของลูกชายตัวเล็กๆ ผมบอกได้เลยว่าผมรู้สึกถึงความสำคัญของมันเมื่อผมเห็นรูปหน้ากับเพศตรงข้าม นั่นก็คือเพศแม่
- 8 ไม่ บางครั้งเราคุยกันเรื่องกัน แต่ไม่เคยเรื่องมันมากนัก ก็เหมือนกันที่เราพูดถึงโดยที่เราเลยไป เราใช้ศัพท์ของของคุณส่ายศหรือ อะไรทำนองนั้น
- 9 ถ้าผมมีความรัก ผมจะรู้สึกอวยยกที่ ภาวเปลี่ยนกายก็คือความกลัวที่ต้องเปลี่ยนคำ แทนที่จะพูดถึงมันกับทั้งหมดขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้หญิงด้วย
- 10 ไม่ แต่จะใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทน
- 11 บางทีก็เรียกตลกๆว่า "พ่อหนุ่ม"

อเล็กซิส อายุ 35 ปี

- "มันเป็นของต้องห้าม โดยเฉพาะส่วนตัว" หลงตาบอกว่า
- 1 มีอยู่ 2 แบบ คือที่เด็กจุมไว้เพื่อบัสสวาระ และต่อมาเมื่อโตเป็นหนุ่มก็ได้รู้ว่ามันมีไว้เพื่ออะไร อองซจลเป็นอวยวะที่บ่งบอกเพศ มีสองสิ่งอยู่ร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือให้ความสุขอย่างที่เราพอใจ ไร้สิ่งหวั่นบัสสวาระ ก็มีความสุขดีที่มีเจ้าสิ่งนี้และต้องควบคุมมันเมื่อท่วงท้วงหลังทั้ง 2 กรณี เพื่อให้เกิดความสุขแก่ตัวเราเอง
 - 2 จำได้ ตอนผมอายุ 4 หรือ 5 ขวบไปในห้องน้ำและเด็กผู้หญิงคนหนึ่งดูสบู่ให้ผม เธอใช้จากเด็กไปเล่นไปอะไรก็ทำ

เรื่องของเจ้าหนู

- 1 สำหรับคุณ เจ้าหนูหมายถึงอะไร
- 2 คุณจำเกมส์ที่ทำให้คุณเกิดอารมณ์ครั้งแรกได้หรือไม่
- 3 ตอนเป็นเด็ก คุณเคยเปรียบเทียบขนาดของคุณกับเพื่อนหรือไม่ แล้วตอนเป็นผู้ใหญ่ละ คุณเคยลองดูหรือยัง
- 4 คุณว่าเจ้าหนูของคุณเป็นอย่างไร
- 5 คุณว่ามันมีคุณสมบัติอย่างไร
- 6 คุณภูมิใจในตัวมันหรือไม่
- 7 เมื่อไหร่ที่คุณเริ่มรู้สึกว่ามันมีความสำคัญ
- 8 คุณคุยเรื่องมันกับเพื่อนๆของคุณบ้างหรือไม่
- 9 คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณให้ผู้หญิงเห็นมันครั้งแรก
- 10 คุณเรียกมันว่าอะไร
- 11 ผู้หญิงของคุณหรือคู่ขาของคุณเรียกมันว่าอะไร และเธอคิดว่ามันเป็นอย่างไร

- 3 ไม่เคยเลย ไม่ว่าจะตอนเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่
- 4 ผมคิดว่ามันเป็นของต้องห้าม โดยเฉพาะส่วนหัวนั้นอย่าไปยุ่งทีเดียว
- 5 ผมรู้สึกเหมือนมันเป็นแมวตัวหนึ่ง มีทั้งความอ่อนโยน อู่อู่อู และคือคือ เป็นศูนย์กลางแห่งความสุขมหาดล

- 6 พดวยงทุกคือทั้งภูมิใจและไม่ภูมิใจ น่าจะอ่านจากสายตาผู้หญิงจะดีกว่า ถ้าผมอ่านสายตาเธอออกว่ามีอะไรที่หน้ากลัวหรือไม่
- 7 ธรรมดา มันเป็นความเห็นของผมเอง บางทีเธอดูอย่างรักหรือรักเห็นแล้วก็ขี้ใจหนึ่เมื่อเธออ่านน้ำให้ผมและมองไปที่อื่นที่ทาเหมือนไม่มีอะไรอยู่ตรงนั้น เป็นพวกแม่ๆนั่นเอง ทาทาให้เขาว่า... เธอคือผู้ชาย
- 8 ไม่เคย
- 9 ทุกอย่างขึ้นอยู่กับผู้หญิง บางคนก็ดี เธอเข้าอกเข้าใจ และให้ความเห็นกับเรา บางคนก็ไม่เลย พวกเขาจะขี้อายไม่ทว่าขี้อายก็เรียนอะไร ก็เลยไม่มีอะไรพัฒนาไปมากกว่านั้น
- 10 บางทีผมเรียกชื่อมันเปลี่ยนไปเรื่อยๆ
- 11 ไม่เรียก เธอไม่เคยพูดถึงเรื่องนี้เป็นพิเศษ

มาร์ก อายุ 41 ปี

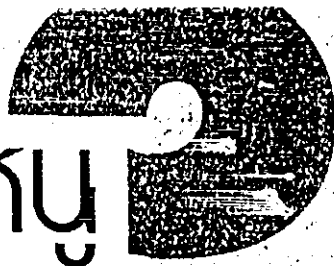
“แม่บอกห้ามอย่าเล่นกับมัน”
 นั่นคือตัวผมเลย เปล่าละ ผมไม่ได้กำลังทำตลกว่ามันคือเครื่องมือให้ความสุข จริงๆแล้วมันเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อคุณให้กำเนิดมนุษย์ และเป็นอุปกรณ์ที่ใช้การได้ดีสำหรับปัสสาวะ

- 2 ในห้องน้ำตอนผมอายุประมาณ 4 ขวบ ผมดึงมันเล่น ตาก็มองดูแม่ คิดว่าแม่จะว่ายังไงที่ผมทำอย่างนั้น แล้วก็จริงๆ แม่บอกว่าอย่าเล่นกับมันนะ
- 3 เคย ตอนนั้นผมอายุ 9 หรือ 10 ขวบเห็นจะได้ เป็นตอนปิดเทอม ของผมมีขนาดยาวและใหญ่ที่สุด เราวด์มันด้วยสายวัดของช่างตัดเสื้อทั้งตอนที่มีมันสงบอยู่และตอนที่มีมันตั้งได้ทั้งประสบการณ์และบทเรียนเชิงวิทยาศาสตร์อีกด้วย เปรียบเทียบกันเกี่ยวกับวิธีที่จะใช้วัดขนาดของมันเหมือนกันตอนเป็นผู้ใหญ่ก็อาจทำบ้าง เอาไว้หยกกันเล่น
- 4 ของผมเยี่ยมเป็นที่ 8 ของโลก (พูดให้ขำเล่น) มันมีประโยชน์มากสำหรับผม ถ้าไม่มีมัน ผมคงโชคร้ายน่าดู
- 5 เป็นส่วนที่ดีของผม เป็นเครื่องเพศเหมือนที่คนอื่นจะไม่นั่นเอง ของผมอาจอ้วนใหญ่กว่านิดหน่อย
- 6 โดยทั่วไป คงต้องตอบว่าใช่ ความภูมิใจของผมมีถึง 99%
- 7 รวดเร็วมมาก
- 8 ใช่ ผมเคยทำอย่างนั้น แต่คนที่จะพูดถึงมันได้ดีที่สุดคงเป็นพวกผู้หญิงมากกว่า
- 9 ผมภูมิใจกับของของผม เป็นเครื่องมือประหาร เป็นอาวุธร้ายที่ทว่าให้คุณตายได้
- 10 บางที ผมแกล้งเรียกมันเล่นๆว่า “ไปปอล”
- 11 ไม่เรียก แต่บางทีก็พูดเล่นๆ เธอมีชื่อใหม่ให้มันอยู่เรื่อย

แบร์บาร์ด อายุ 50 ปี

- “ผมอายุเขาก็เหมือนกัน”
- 1 เมื่อผมเป็นเด็ก ผมมีภาพพจน์แบบเด็กหนุ่มที่มักเก็บคาพวกสาว ๆ แล้วพามาที่บ้าน แต่ตอนนี้ความสัมพันธ์ของผมกับเจ้านั้นเป็นไปอย่างราบเรียบมากขึ้น ไม่ค่อยหรือหว่าผมมักใช้ความอ่อนโยนกับเขา
 - 2 วันที่ผมจำได้ครั้งแรกคือตอนอายุ 3 หรือ 4 ขวบ ตอนนั้นเรายังไม่มีอ่างอาบน้ำ แม่อาบน้ำให้ผมในกะละมัง ตื่นตัวโดยอัตโนมัติ มันทำให้ผมขำมาก นั่นเป็นความทรงจำที่ดี เขาเป็นของเล่นที่สนุก ผมนึกไม่ออกว่าเขาจะทำให้ผมมีความกังวลได้อย่างไร
 - 3 ผมคิดว่าผมไม่เคยเปรียบเทียบกับใคร เวลาคุยกับเพื่อนผู้ชาย เรามักจะพูดถึงขนาดกันเท่านั้นว่าเป็น 12, 15 หรือ 20 เซนติเมตร
 - 4 เขาเป็นเพื่อนชายลับที่ที่เคยถูกผมตำหนิแค้นคิดหนึ่งเท่านั้น เขาค่อนข้างจะอ่อนแอไปหน่อย
 - 5 พ่อแก่ตัวขึ้น เขาก็จะค่อนข้างสงบ (หรือจะใช้คำว่า “ไม่มีน้ำยา” ก็ได้)
 - 6 ไม่มีเหตุผลอะไรที่ผมต้องภูมิใจ ก็ในเมื่อผู้ชายมีกันทุกคน
 - 7 มันเริ่มจากตอนที่ผมรู้สึกว่ามีพวกผู้หญิง ผู้หญิง

เรื่องของเจ้าหนู

- 1 สำหรับคุณ เจ้าหนูหมายถึงอะไร
- 2 คุณจำเกมส์ที่ทำให้คุณเกิดอารมณ์ครั้งแรกได้หรือไม่
- 3 ตอนเป็นเด็ก คุณเคยเปรียบเทียบขนาดของคุณกับเพื่อนๆหรือไม่ แล้วตอนเป็นผู้ใหญ่ล่ะคุณเคยลองดูหรือยัง
- 4 คุณว่าเจ้าหนูของคุณเป็นอย่างไร
- 5 คุณว่ามันมีคุณสมบัติอย่างไร
- 6 คุณภูมิใจในตัวมันหรือไม่
- 7 เมื่อไหร่ที่คุณเริ่มรู้สึกว่ามันมีความสำคัญ
- 8 คุณเคยเรื่องนี้กับเพื่อนๆของคุณบ้างหรือไม่
- 9 คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณให้ผู้หญิงเห็นมันครั้งแรก
- 10 คุณเรียกมันว่าอะไร
- 11 ผู้หญิงของคุณหรือผู้ชายของคุณเรียกมันว่าอะไร และเธอคิดว่ามันเป็นอย่างไร

เป็นคนที่ยกให้ผมรู้ว่ามันมีความสำคัญ ก่อนหน้านั้นก็แค่เป็นของใช้สำหรับปลอบประโลมตัวเอง

8 ใช่ ผมเคยคุยกับเพื่อนชายวัยเดียวกับผมแล้วเขาให้กันฟังว่ามันไม่เหมือนอย่างที่มันเคยเป็น เรามักเปรียบเทียบความเลื่อมสลาของมันมากกว่า

9 ก่อนข้างอายุ ผมอายุ เขาก็เหมือนกัน

10 มันนานมาแล้ว ผมเรียกเขาว่า "ลูเลียน" มันเป็นเรื่องบังเอิญ แต่กลายเป็นว่ามันเป็นชื่อแรกๆของพ่อตาผม

11 ไม่เรียก เธอบอกว่าเธอชอบมันและพบว่ามันยังอยู่

ป๊อริธองก์ อายุ 45 ปี

"ผมชินกับมันได้ในที่สุด"

1 เป็นทั้งอวัยวะที่ใช้ในกาบัสสวาระและเพื่อความสขได้ในสิ่งเดียว เป็นสิ่งที่อดออกมอย่างแปลกประหลาด แต่ผมก็เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับมัน และรับรู้ว่ามันเป็นอวัยวะที่อยู่ก้ออกมาข้างกายเช่นเดียวกับนิ้ว หรือลิ้น แต่พออายุมากขึ้น ผมก็รู้สึกอย่างนั้นน้อยลง ผมอาจชินกับมันได้ในที่สุด

2 เกมสักระตุนอารมณ์ครั้งแรกสุดเคยคือบนหาดทรายของเกาะ อิล เดอ, เฟ (Île de Fé) ตอนนั้นผมอายุ 7 ขวบ ช่วงปิดเทอมในบ้านพักของเด็กๆ เด็กผู้หญิงคนหนึ่งลอบได้สามเหลี่ยมบอรัลควิวของผม และก๊ว๊งแกงขวสันของผม เป็นครั้งแรกที่ผมรู้สึกสนใจ "วิถีการ" ของเด็กผู้หญิงคนนั้นต่อมาในห้องพักนักเรียนตอนอายุ 12 หรือ 13 ปี ผมคืนตัวในตอนดึก แม้จะอยู่คนเดียว ผมลอบใส่ของตัวเองและลอบออกมาในที่ลุด

3 ไม่เคย แต่ในหอพักเราออบน้ำในห้องรวม แต่ก็อดเหลือบมองคนข้างๆไม่ได้

4 มันเข้ากับผมได้ดี เป็นส่วนหนึ่งของตัวผม

5 เป็นกะหล่ำดอกหัวเล็กๆที่สามารถเติบโตเป็นหนุ่มใหญ่ เป็นเพื่อนที่บางทีก็ทำให้ผมทำอะไรไม่ซื่ออยู่หลายครั้ง

6 ผมไม่รู้สึกภูมิใจหรือภูมิใจ เป็นสิ่งที่ผมรักมากแต่ไม่ใช่ถึงขนาดต้องเกตุทบนุษา

7 ตอนเป็นหนุ่ม ผมเหลวไหลตลอดเวลา ผมมีความต้องการและตื่นตัวตลอดทั้งวัน

8 ไม่ เราคุยกันเรื่อง "บันท่าย" แต่จะไม่พูดถึง "เจ้าหนู" ผู้ชายก็ยังอายเหมือนเด็ก ๆ อยู่

9 ครั้งแรกผมชอบใช้มันก่อน แล้วค่อยเผยโฉมหน้ามันทีหลัง ผมก็อายเป็นเหมือนกัน

10 ผมเรียกโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 3

11 แฟนสาวของผมมักเป็นคนตั้งชื่อให้ ส่วนผู้หญิงตัวจริงในชีวิตของผมเรียกมันว่า "ไปปอล"

กาเบรียล อายุ 25 ปี

"มันหล่อ"

1 เป็นอะไรที่ค่านข้างลึกลับ ตั้ง" ตอนผมเดินทางไปอินเดีย ผมท่มเทให้กับลัทธิที่ผมนิยมชมชอบผม เปรียบเทียบขนาดของผมกับลินแกม ซึ่งเป็นคนอินเดีย เขาเป็นเจ้าของลัทธิซึ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามกับโยนิ

2 บนหาดทราย ผมยังเล็ก เปลือยกายล่อนจ้อน ผิวโดนแดดจนเป็นสีทอง มันมีขนาดจิ๋วน่ารัก

3 เคย ผมเริ่มโดยการใช้น้ฟุตวัดตอนผมอายุ 6 ขวบ และผมออบน้ำฝักบัวกับเพื่อนคนอื่นๆแล้วเราก็เปรียบเทียบกัน

4 เป็นใครคนหนึ่งที่ผมพยายามจะสังการได้แบบเจ้านาย ผมรู้สึกออบไม่ถูก เหมือนเพื่อนรักที่ตีบหัวแล้วลอบหลังผมได้ อะไรทำนองนั้น

5 เป็นอะไรที่เอาแต่ใจ เปลี่ยนแปลงไปได้ไม่แน่นอน

6 คงเรียกว่าพอใจมากกว่าภูมิใจ

7 ตอนมันเปลี่ยนแปลงรูปร่าง หรือไม่

ก็ตอนที่พวกผู้หญิงบอก

8 เพื่อนๆผมคุยกัน ผมก็ตอบไปบ้าง บางทีเราก็ก้อจะคุยเรื่องนี้

9 ก็ดี ทุกอย่างราบรื่น เพราะมันหล่อ

10 ไม่ ตอนนั้นไม่ได้ทำอย่างนั้นแล้ว ผมไม่ได้ยุ่งกับมันเลย เพราะผมกำลังอยู่ในช่วงถือศีล

11 ไม่เรียก เธอปลอบยให้ผมถือศีล ๕

มัน ด้วยการประกบริมฝีปากฝากความ
 ทับใจ แสดงว่าเขาเข้าใจความหมายแท้ๆ
 พฤติกรรมนี้ผิดไปแป เพราะการจูบถือเป็น
 หนึ่งของขั้นตอนการร่วมรัก ไม่ใช่แค่ชั้น
 ขั้นหนึ่งในการนำพาไปสู่ฝัน ฉะนั้นจึงต้อง
 นำหนักความสำคัญต่อการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น
 ต้องเริ่มต้นด้วยการสัมผัสภายนอกอย่าง
 อบอุ่น ก่อนเข้าไปทำความรู้สึกที่ก่อให้เกิด
 สัมพันธ์แนบแน่นยิ่งขึ้น

3. **ผู้ชายมักติดสัญญาณแห่งความ
 อบอุ่น** ฉะนั้นการประกอบกิจกรรมรักมักถูก
 หมายหมายหลักไว้แค่การพาตัวเองไปให้ถึง
 เป็นส่วนเรื่องการคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่น
 เพียงเป้าหมายรองที่ไม่ได้มีความหมายเท่า
 ไรนัก ส่งผลให้ผู้หญิงสนองตอบความ
 ปรารถนาของตัวเองได้ลึกซึ้งกว่า เพราะรู้สึก รั้งหวั่น
 ของการจะทำหรือไม่ทำอะไรลงไป รวม
 ผนึกความได้เปรียบทางสรีระที่เหมือนกันมา
 ทางสัมพันธภาพทางจิตวิทยาในการเป็นพวก
 กันกันกระทั่งเกิดความไวเนื้อเชื้อใจที่มากกว่า

4. **การถึงจุดไม่ใช่เป้าหมายสูงสุดของการ
 ร่วมรัก** เรื่องนี้คุณคงให้คำตอบกับตัวเองได้ดี
 เพราะผู้หญิงอย่างเราๆ สามารถเดินทางไปถึง

ฝั่งฝันซ้ำๆ กันได้หลายครั้ง ฉะนั้นเป้าหมาย
 ของพ่อน้ำมนย่อมแตกต่างจากเส้นชัยของ
 คุณเป็นเรื่องธรรมดา สิ่งสำคัญคือทำอะไร
 จะให้เขาเข้าใจ และยอมมีระยะเวลาแห่ง
 ความสุขออกไป เพื่อจะได้ประทับใจประกอบกันสู่
 จุดหมายพร้อมๆ กัน ถึงอย่างนั้นก็ไม่ใช่เรื่อง
 ยาก ถ้าเปิดอกคุยกันอย่างหมดเปลือก เพื่อให้
 ต่างฝ่ายต่างปรับตัวให้สอดคล้องกับกฎใหม่

5. **อย่าเร่งกับตัวเพื่อเข้าสัณเษย์** ไม่มีความ
 หมายที่ต้องเร่งรีบขนาดนั้น เพราะกิจกรรมรัก
 บนเตียงไม่ใช่สิ่งที่ทำเพียงแคให้จับๆ ไป แต่ยังเป็น
 เป็นปฏิบัติการสานทอสายใยแห่งสัมพันธภาพ
 ซึ่งจะสานต่อให้การครองชีวิตคู่ไปได้ตลอด
 รอดฝั่ง ฉะนั้นอย่าให้หวานใจของคุณเปรียบ
 เทียบกิจกรรมรัก เป็นเพียงแคอาหารหลัก
 ประเภทข้าวราดแกง แต่ควรพาเขาล้มลอง
 เชตเมนู ที่ต้องรับประทานอาหารหวาน-หวาน
 ไล่เรียงกันไปตามลำดับ ก่อนจะจบท้ายด้วย
 เครื่องดื่มแก้วโปรด เพื่อเรียกความประทับใจให้
 เกิดขึ้น จนต้องหวนกลับมาชมใหม่อีกครั้ง

6. **เน้นสิ่งนอกกายหากมีแรงออกนอก** นี้อือ
 เป็นกฎแยกออกสำคัญแห่งการร่วมรัก เพราะจะ
 บอกถึงความรู้สึกและความต้องการของทั้งสอง

ฝ่าย ถึงอย่างนั้นสัญญาณเตือนภัยขึ้นนี้ก็มัก
 ถูกมองข้ามจากบรรดาหนุ่มๆ ออกสามศอกทั้ง
 หลาย จนสาวๆ พวกนี้เข็มนระอาจนเป็นแถว
 เนื่องจากกิจกรรมรักที่เขาทำกับและแสดงด้วย
 ตนเอง ไม่ได้ตอบสนองความต้องการของหวาน
 ใจเลย จึงจำเป็นต้องชี้ให้พ่อน้ำมนได้เห็นความ
 สำคัญของอวัยวะภาษาชนิดนี้ ว่าไม่ต่างจาก
 สัญญาณไฟเขียวไฟแดง ซึ่งคอยปล่อยและกัก
 ขมจนรดให้เคลื่อนที่อย่างมีจังหวะ

7. **เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นชอบ
 แต่ละฝ่าย** อย่างเห็นเป็นเรื่องน่าอายหรือเสีย
 ศักดิ์ศรีอะไรเลย เพราะมีเรื่องถกเถียงหลายอย่าง
 ถ้าไม่พูดออกมาให้ได้รับรู้กันไว้ทั้งสองฝ่าย
 ก็จะถูกกลายเป็นปัญหาความคารังให้รำคาญใจ
 สิ่งสำคัญคือเมื่อฟังแล้วก็ต้องคิด แล้วถ้าผิด
 ก็ต้องรีบปรับปรุงตัวอย่าให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีก
 โดยหนุ่มๆ อย่าทำตัวเป็นผู้บ้านเตียงที่รวบ
 อำนาจเบ็ดเสร็จ ส่วนสาวๆ ก็ห้ามโอนอ่อนตาม
 จนหวานใจเสียนิสัย หรือเป็นไข้โดยไม่กล้า
 ออกความคิดเห็นอะไร ทั้งๆ ที่เห็นเต็มตาอยู่ว่า
 สิวลาของเขาไม่ใช่ข้าว

8. **อย่าคิดว่าอารมณ์รักเปิบเรื่องง่าย**
 เพราะจริงๆ แล้วกิจกรรมนี้มีเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

แยกออกไปอีกหลาย
 อย่าง โดยขึ้นอยู่กับ
 ประสบการณ์ของ
 แต่ละบุคคล ยิ่งไป
 กว่านั้นการเดินหน้า
 สุวิมานรักแต่ละครั้ง
 ย่อมเป็นการเพิ่มพูน
 ประสบการณ์อย่าง
 อัดแน่นมิติ ฉะนั้นอย่า
 จัดการกับโอกาสที่
 ผ่านเข้ามา แคเพียง
 แสดงบทบาทเก่า
 ซ้ำๆ ไปให้จบเรื่อง
 แต่จงใช้จังหวะอัน
 เหมาะสมนั้นสร้าง
 เสริมความรู้ เพื่อ
 กระจายสู่การเป็น
 นักรักที่ดี ซึ่งเข้าใจ
 ความหมายอัน
 แท้จริงแห่งการร่วม
 หัวจมท้าย

ราตรีรอดแต่

นี่คือประมวลภาพทวารวรัญและ
 คาววรัญแห่งฮอลลีวูด ที่พร้อมใจ
 กันใส่ชุดเผยความใจกว้างของเจ้า
 ท่อน โดยนิตยสาร ALLURE ไป
 เก็บตกมาจากงานเลี้ยงต่างๆ ใน
 รอบปีที่ผ่านมา และถ้าใครเป็นแฟน
 คาววรัญฮอลลีวูดตัวจริง คงเห็นได้ถึง
 ความเปลี่ยนแปลงของบรรดาเก๊
 แม่ปลาช่อนกลุ่มนี้ ทชยันทาหน้า
 ออกเขยใจหนุ่มจนทลายใจไม่ว่าทอ
 อย่างสมกเสมอ และแม้จะยังมี
 คาววรัญหน้าใหม่ ๆ ออกมาแสดงตัว
 ว่าเป็นผู้สืบทอดรุ่นต่อไปอย่างเปิด
 เผย แต่การารุ่นพี่อย่างคาร์เมน
 อิลเลคทราที่ประจักษ์ความเป็นหนึ่ง
 ในวงการคาววรัญครุครึแะอก
 ซึ่งอิมเมจเห็นแล้วใคร่แต่ถอนใจ
 แก้มอึ้งจา ก็อยากสวมชุดคาว
 ลีชาวคาววรัญสักดี!

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการกรอกแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะนำมาเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบ วางแผนสื่อ นิตยสารเพื่อการประชาสัมพันธ์

คำอธิบาย แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร

ตอนที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

กรุณาทำเครื่องหมายถูก หน้าตัวเลือกที่เป็นคำตอบของท่าน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

1. คณะที่ท่านศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์

คณะสาธารณสุขศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

2. อายุ

18 - 20

21 - 23

24 - 25

3. ศาสนา

พุทธ

คริสต์

อิสลาม

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

4. รายได้ที่ได้รับต่อเดือน

ต่ำกว่า 4,000 บาท

4,000 - 6,000 บาท

6,001 - 8,000 บาท

มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร
กรุณาทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

นิตยสารสตรี หมายถึง นิตยสารที่จัดได้ว่าเป็นนิตยสารประเภทที่ผู้หญิงนิยมอ่าน เช่น อิมเมจ แอล คอสโมโพลิแทน คลีโอ

1. ท่านเคยอ่านนิตยสารหัวต่างประเทศหรือไม่ว่
 เคย
 ไม่เคย เพราะ(โปรดระบุเหตุผลของคำตอบ).....
.....
2. ท่านทราบหรือไม่ว่านิตยสารมีการให้ข้อมูล/ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์
 ทราบ
 ไม่ทราบ(โปรดระบุเหตุผลของคำตอบ).....
.....
3. ท่านได้มีการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารอย่างไรบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 รับเป็นสมาชิก ซื้อเองตามแผงหนังสือ
 ของที่ทำงาน ยืมเพื่อนมาอ่าน
 จากพี่,น้อง หรือญาติ อื่นๆ.....
4. เวลาที่ท่านอ่านนิตยสารส่วนมากจะอ่านตามสถานที่ใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ที่บ้าน
 ที่ทำงาน
 สถานที่ที่มีคชิต เช่น ห้องนอน หรือห้องน้ำ
 สถานที่ที่ก็ได้อ่านได้หมดแล้วแต่สะดวก เช่น บนรถเมล์ ร้านอาหาร เป็นต้น
 อื่นๆ.....
5. ท่านเคยอ่านนิตยสารชนิดใดต่อไปนี้
 อิมเมจ แอล
 คอสโพลิแทน คลีโอ อื่นๆ

6. ท่านเคยอ่านนิตยสารดังกล่าวข้างต้นด้วยเหตุผลใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แก้ความเหงา
- ไปพูดคุยกับเพื่อนฝูง
- พักผ่อนอารมณ์
- ความรู้เพื่อศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ส่วนที่ 3 ทศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

กรุณาทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

ทัศนคติในเรื่องเพศ		ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านคิดว่าการหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น					
2	เรื่องเพศเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดาไม่ใช่เรื่องหยาบโหลนที่เราไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะ					
3	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์ทางเพศ					
4	การกอดจูบไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรักของคนสองคน					
5	การใช้ชีวิตคู่และมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งไม่เสียหายเพราะทำให้สามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ศึกษาอุปนิสัยใจคอว่าเข้ากันได้หรือไม่					
6	การทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาก็ถูกต้องหากเกิดการผิดพลาดและตั้งครรภ์ขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม					
7	การมีเพศสัมพันธ์ในการออกนัดเที่ยวครั้งแรกเป็นเรื่องไม่เสียหาย					
8	รักร่วมเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจ					
9	การที่ผู้หญิงเปิดโอกาสให้ผู้ชายมาใกล้ชิดสนิทสนมแม้ไม่ได้เป็นแฟนกัน เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน					
10	การที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายให้ความสนิทสนมกับผู้ชายก่อน เป็นเรื่องที่เหมาะสมกว่าไม่ใช่เรื่องแปลก					